

Istungidokument

A8-0365/2017

23.11.2017

RAPORT

aastaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi ja demokraatiat maailmas
2016. aastal ning Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas
(2017/2122(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Godelieve Quisthoudt-Rowohl

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
EXPLANATORY STATEMENT	26
ANNEX I: INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT	28
ANNEX II: LIST OF RESOLUTIONS	52
NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS	55
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	61
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	62

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

aastaaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi ja demokraatias maailmas 2016. aastal ning Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas (2017/2122(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ja muid ÜRO inimõigustealaseid lepinguid ja dokumente,
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni,
- võttes arvesse ÜRO 18. detsembri 1979. aasta konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta¹,
- võttes arvesse naiste diskrimineerimise kaotamise komitee üldsoovitusi nr 12, 19 ja 35 naistevastase vägivalla, üldsoovitust nr 26 naistest võõrtöötajate ning üldsoovitust nr 32 naiste pagulasseisundi, varjupaiga, kodakondsuse ja kodakondsusetuse soolise mõõtme kohta,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 2014. aasta resolutsiooni 69/167², milles käsitletakse kõigi pagulaste (sõltumata nende rändestaatusest) inimõiguste ja põhivabaduste kaitsmist ja edendamist,
- võttes arvesse 18. detsembri 1990. aasta rahvusvahelist konventsiooni kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse kohta³,
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122 ja 2242 naiste, rahu ja julgeoleku kohta,
- võttes arvesse 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni ja 1967. aasta pagulasseisundi protokoll⁴ ning Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioone nr 43 ja 97,
- võttes arvesse ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid⁵,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 19. septembri 2016. aasta New Yorgi deklaratsiooni pagulaste ja rändajate kohta⁶,
- võttes arvesse ÜRO 17 kestliku arengu eesmärki ja kestliku arengu tegevuskava aastani 2030, mille eesmärk on tagada inimestele ja maailmale rahu ja heaolu⁷,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu 12. aprilli 2011. aasta naistevastase vägivalla ja

¹ <http://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/cedaw.pdf>

² http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/167

³ https://treaties.un.org/doc/source/docs/A_RES_45_158-E.pdf

⁴ <http://www.unhcr.org/3b66c2aa10>

⁵ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

⁶ http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_RES_71_1.pdf

⁷ <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

perevågivala ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (Istanbuli konventsioon), mille EL allkirjastas 13. juunil 2017¹,

- võttes arvesse OECD 1976. aastal vastu võetud ja 2011. aastal läbi vaadatud suuniseid rahvusvahelistele ettevõtjatele²,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 2, 3, 8, 21 ja 23,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 207,
- võttes arvesse ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilist raamistikku ja tegevuskava, mille nõukogu võttis vastu 25. juunil 2012³,
- võttes arvesse inimõiguste ja demokraatia tegevuskava aastateks 2015–2019, mille nõukogu võttis vastu 20. juulil 2015⁴,
- võttes arvesse talituste ühist töödokumenti, mis käsitleb ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskava (2015–2019) 2017. aasta juuni vahekokkuvõtet⁵,
- võttes arvesse talituste 2015. aastal vastu võetud ühist töödokumenti, mis käsitleb soolist võrdõiguslikkust ja naiste mõjuvõimu suurendamist ning naiste ja tütarlaste elu muutmist ELi välissuhete kaudu aastatel 2016–2020⁶,
- võttes arvesse 28. juunil 2016. aastal komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Federica Mogherini esitletud Euroopa Liidu üldist välis- ja julgeolekupoliitika strateegiat⁷ ning selle rakendamise esimest aruannet „Ühtsest visioonist ühise tegevuseni: ELi üldise strateegia rakendamine“, mis avaldati 2017. aastal⁸,
- võttes arvesse nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsust 2011/168/ÜVJP Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohta, millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2003/444/ÜVJP⁹,
- võttes arvesse 13. mai 2015. aasta Euroopa rände tegevuskava¹⁰ ja komisjoni 7. juuni 2016. aasta teatist Euroopa rände tegevuskava alusel uue ELi ja kolmandate riikide partnerlusraamistiku loomise kohta (COM/2016/0385)¹¹,

¹ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168008482e>

² <http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm>

³ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

⁴ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/et/pdf>

⁵ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11138-2017-INIT/en/pdf>

⁶ https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/staff-working-document-gender-2016-2020-20150922_en.pdf

⁷ http://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/regions/files/eugs_review_web_0.pdf

⁸ http://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/full_brochure_year_1.pdf

⁹ ELT L 76, 22.3.2011, lk 56.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:076:0056:0058:ET:PDF>

¹⁰ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?qid=1512553410661&uri=CELEX:52015DC0240>

¹¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=CELEX%3A52016DC0385>

- võttes arvesse 2007. aastal vastu võetud ja 2017. aastal läbi vaadatud laste õiguste edendamist ja kaitset käsitlevad ELi suuniseid¹,
- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate ning Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni ühisavaldust Euroopa uue arengukonsensuse „Meie maailm, meie väärikus, meie tulevik“ kohta², mille nõukogu, Euroopa Parlament ja komisjon võtsid vastu 7. juunil 2017,
- võttes arvesse 2014. aastal vastu võetud ELi inimõigustealaseid suuniseid sõnavabaduse kohta internetis ja mujal³,
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 19, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artiklis 19, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 10 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 10 sätestatud sõnavabaduse kaitset internetis ja mujal,
- võttes arvesse 2013. aastal vastu võetud ELi suuniseid usu- ja veendumusvabaduse edendamise ja kaitsmise kohta⁴,
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 18, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artiklis 18, 1981. aasta deklaratsioonis usust või veendumustest tingitud sallimatuse ja diskrimineerimise kõigi vormide kaotamise kohta, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 9 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 10 sätestatud usu- ja veendumusvabaduse rahvusvahelist kaitset,
- võttes arvesse 21. veebruaril 2011. aastal vastu võetud nõukogu järeldusi usust või veendumustest tingitud sallimatuse, diskrimineerimise ja vägivalla kohta⁵,
- võttes arvesse 2013. aastal vastu võetud ELi suuniseid surmanuhtluse küsimuses⁶,
- võttes arvesse 2001. aastal vastu võetud ja 2012. aastal läbi vaadatud ELi suuniseid kolmandatele riikidele suunatud ELi poliitika kohta, mis käsitleb piinamist ning muud julma, ebainimlikku ja inimväärikust alandavat kohtlemist või karistamist⁷,
- võttes arvesse rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendavat naiste ja lastega kaubitsemise ning muu inimkaubanduse ärahoidmise ja selle kuriteo eest karistamise ÜRO protokoll⁸ ning Euroopa Nõukogu inimkaubanduse vastu võitlemise konventsiooni,
- võttes arvesse 2013. aastal vastu võetud ELi suuniseid homo-, bi-, trans- ja

¹ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_rights_of_child_0.pdf

² https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/european-consensus-on-development-final-20170626_en.pdf

³ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_human_rights_guidelines_on_freedom_of_expression_online_and_off_line_en.pdf

⁴ <https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/137585.pdf>

⁵ http://www.ceceurope.org/wp-content/uploads/2015/08/CofEU_119404.pdf

⁶ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/guidelines_death_penalty_st08416_en.pdf

⁷ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/20120626_guidelines_en.pdf

⁸ <https://www.osce.org/odihr/19223?download=true>

interseksuaalide (LGBTI-inimeste) kõikide inimõiguste edendamiseks ja kaitsmiseks¹,

- võttes arvesse 2001. aastal vastu võetud ja 2009. aastal läbi vaadatud ELi suuniseid kolmandate riikidega peetavate inimõiguste alaste dialoogide kohta²,
- võttes arvesse 2005. aastal vastu võetud ja 2009. aastal läbi vaadatud ELi suuniseid rahvusvahelise humanitaarõiguse (IHL) järgimise edendamiseks³,
- võttes arvesse 2008. aastal vastu võetud ELi suuniseid, mis käsitlevad naistevastast vägivalda ja võitlust kõikide naiste diskrimineerimise vormide vastu⁴,
- võttes arvesse 2003. aastal vastu võetud ja 2008. aastal läbi vaadatud ELi suuniseid laste ja relvastatud konflikti küsimuses⁵,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2017. aasta määrust (EL) 2017/821, millega kehtestatakse konflikti- ja riskipiirkondadest pärit tina, tantaali, volframi ja nende maakide ning kulla liidu importijatele tarneahelaga seotud hoolsuskohustus⁶,
- võttes arvesse 2005. aastal vastu võetud ja 2008. aastal läbi vaadatud ELi suuniseid inimõiguste kaitsjate kohta⁷,
- võttes arvesse ELi aastaaruannet inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas 2015. aastal⁸,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2017. aasta resolutsiooni relvaekspordi kohta: ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP rakendamine⁹,
- võttes arvesse oma 14. detsembri 2016. aasta resolutsiooni inimõigusi ja demokraatiat maailmas ning Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas käsitleva 2015. aasta aruande kohta¹⁰ ning varasemaid samateemalisi resolutsioone,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni inimõiguste ja rände kohta kolmandates riikides¹¹,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni juriidilise isiku vastutuse kohta inimõiguste raskete rikkumiste puhul kolmandates riikides¹²,
- võttes arvesse oma 5. juuli 2016. aasta resolutsiooni inimkaubanduse vastase võitluse

¹ <https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/137584.pdf>

² https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_on_human_rights_dialogues_with_third_countries.pdf

³ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/guidelines_en.pdf

⁴ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/16173_08_en.pdf

⁵ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/10019_08_en.pdf

⁶ ELT L 130, 19.5.2017, lk 1.

⁷ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_hrd_en.pdf

⁸ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10255-2016-INIT/et/pdf>

⁹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0344.

¹⁰ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0502.

¹¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0404.

¹² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0405.

kohta ELi välissuhetes¹,

- võttes arvesse oma 21. jaanuari 2016. aasta resolutsiooni ELi prioriteetide kohta ÜRO Inimõiguste Nõukogu 2016. aasta istungjärgudeks²,
 - võttes arvesse oma 25. veebruari 2016. aasta resolutsiooni humanitaarolukorra kohta Jeemenis³, milles palutakse asepresidendil ja kõrgel esindajal käivitada algatus, mille eesmärgiks on kehtestada ELi relvaembargo Saudi Araabia suhtes,
 - võttes arvesse oma kiireloomulisi resolutsioone inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtte rikkumise juhtumite kohta,
 - võttes arvesse oma Sahharovi auhinda mõttevabaduse eest, mille said 2016. aastal Nadia Murad ja Lamiya Aji Bashar,
 - võttes arvesse oma 10. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni kastipõhise diskrimineerimise kohta⁴, vähemusküsimuste eriraportööri 28. jaanuari 2016. aasta aruannet vähemuste ning kastisüsteemil ja samalaadsetel päritud seisuse süsteemidel põhineva diskrimineerimise kohta⁵ ning ÜRO suuniseid päritolulise diskrimineerimise kohta,
 - võttes arvesse oma 17. novembri 2011. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu toetuse kohta Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule probleemide lahendamiseks ja raskuste ületamiseks⁶,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamust (A8-0365/2017),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikkel 21 kohustab ELi välja töötama ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP), mis tugineb põhimõtetele, millest on juhindunud liidu enda loomine ning mida liit soovib edendada ka ülejäänud maailmas: demokraatia, õigusriik, inimõiguste ja põhivabaduste universaalsus ning jagamatus, inimväärikuse, võrdsuse ja solidaarsuse põhimõtte austamine ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja, Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja rahvusvahelise õiguse järgimine; arvestades et, liit ühineb Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga;
- B. arvestades, et praegu kogu maailmas toimuvate inimõiguste ja põhivabaduste rikkumiste, sealhulgas inimsusvastaste kuritegude, sõjakuritegude ja genotsiidi tõttu on hädavajalik, et kogu rahvusvaheline üldsus tegutseks otsustavalt;
- C. arvestades, et inimõiguste universaalsuse kaitsmine ja edendamine ning jagamatus on ÜVJP nurgakivid; arvestades, et parlamendil on ÜVJP kontrollijana õigus sellele, et teda teavitatakse ja temaga konsulteeritakse sellega seotud peamiste aspektide ja

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0300.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0020.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0066.

⁴ ELT C 181, 19.5.2016, lk 69.

⁵ http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session31/Documents/A_HRC_31_56_en.doc

⁶ ELT C 153 E, 31.5.2013, lk 115.

põhivalikute asjus (Euroopa Liidu lepingu artikkel 36);

- D. arvestades, et Euroopa Liidu üldises välis- ja julgeolekupoliitika strateegias, mille nõukogu võttis vastu 2016. aasta juunis, kinnitatakse, et inimõigusi tuleb järjepidevalt arvestada kõigis poliitikavaldkondades ja institutsioonides, sealhulgas rahvusvahelises kaubanduses ja kaubanduspoliitikas;
- E. arvestades, et ELi sise- ja välispoliitika ning samuti ELi välispoliitika eri suundade vaheline suurem sidusus on ELi eduka ja tulemusliku inimõiguste poliitika põhioõue; arvestades, et suurem järjepidevus peaks võimaldama ELil kiiremini reageerida inimõiguste rikkumiste varajastes etappides ning võimaldama teatud juhtudel näha ette ja hoida ära nende toimepanek, muu hulgas rahvusvahelise kaubanduse ja kaubanduspoliitika valdkonnas;
- F. arvestades, et ELi pühendumus tõhusale mitmepoolsusele, mille keskmes on ÜRO, moodustab liidu välispoliitika lahutamatu osa ja selle aluseks on veendumus, et ülemaailmsetele kriisidele, probleemidele ja ohtudele lahenduse leidmiseks on sobivaim mitmepoolne süsteem, mis põhineb universaalsetel normidel ja väärtustel;
- G. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 207 on sätestatud, et ELi kaubanduspoliitika rajaneb liidu välistegevuse põhimõtetel ja eesmärkidel; arvestades, et kolmandates riikides võivad kaubandus ja inimõigused üksteist mõjutada, ning arvestades, et ÜROs praegu arutlusel oleva juriidilise isiku vastutuse süsteemi ja ülemaailmsete väärtusahelate raames on äriühingudel tähtis ülesanne pakkuda positiivseid stiimuleid seoses inimõiguste, demokraatia ja ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamisega; arvestades, et heal valitsemistaval ja üldistes huvides toimivatel avaliku sektori asutustel on ettevõtluskäitumises oluline roll; arvestades, et EL panustab jõupingutustesse koostada ettevõtlust ja inimõigusi käsitlev siduv leping;
- H. arvestades, et kõige haavatavamate elanikkonnarühmade, näiteks etniliste, keeleliste ja usuvähemuste, puudega inimeste, LGBTI-kogukonna, naiste, varjupaigataotlejate ja rändajate inimõiguste kaitsmine väärrib erilist tähelepanu;
- I. arvestades, et naised ja lapsed puutuvad kokku ohtude, diskrimineerimise ja vägivallaga, eeskätt sõjapiirkondades ja autoritaarsete režiimide mõju all; arvestades, et sooline võrdõiguslikkus kuulub Euroopa põhiväärtuste hulka ning on sätestatud ELi õigus- ja poliitikaraamistikus; arvestades, et naiste ja tütarlaste vastane vägivald ja nende diskrimineerimine on viimastel aastatel sagenenud;
- J. arvestades, et riikidel lasub lõplik vastutus kõigi inimõiguste kaitsmise eest, jõustades ja rakendades rahvusvahelisi inimõigustealaseid lepinguid ja konventsioone, teostades järelevalvet inimõiguste rikkumiste üle ning tagades ohvritele tõhusa õiguskaitse;
- K. arvestades, et üha suurem hulk inimõiguste rikkumisi, mis ulatuvad sõjakuritegude ja inimsusvastaste kuritegudeni, sealhulgas genotsiidini, pannakse toime riiklike ja valitsusväliste osalejate poolt;
- L. arvestades, et mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabadus, sealhulgas vabadus uskuda või mitte uskuda, oma valitud usutavasid järgida või järgimata jätta, usku astuda, sellest loobuda või seda muuta, tuleb tagada kõikjal maailmas ning seda tuleb eeskätt

religioonide- ja kultuuridevahelise dialoogi kaudu tingimusteta säilitada; arvestades, et laialt on levinud pühadusteotust keelustavad seadused, millega riigid kehtestavad karistusi alates vangistusest kuni piitsutamise ja surmanuhtluseni;

- M. arvestades, et arvamus- ja sõnavabadus, kogunemis- ja ühinemisvabadus ning regulaarsete, läbipaistvate ja õiguspärase valimisprotsesside korraldamine on demokraatia lahutamatud osad; arvestades, et ebakindlates, konfliktiohtlikes või rõhuvates ühiskondades võivad valimised mõnikord esile kutsuda laialdase vägivalla;
- N. arvestades, et kolmandate riikidega suhtlemine kõikidel kahepoolsetel ja mitmepoolsetel foorumitel, näiteks inimõigustealaste dialoogide raames, on üks tulemuslikumaid vahendeid inimõigustega seotud probleemidega tegelemiseks;
- O. arvestades, et inimõiguste ja demokraatia veelgi tõhusamaks edendamiseks kolmandates riikides on vaja teha kättesaadavaks asjakohased vahendid ning kasutada neid kõige tulemuslikumal viisil;
- P. arvestades, et juurdepääs veele ja kanalisatsioonile on põhiline inimõigus ja selle juurdepääsu piiramine on üks geopoliitiliste pingete põhjus teatavates piirkondades;
- Q. arvestades, et kultuuripärandi objekte ohustavad üha enam ebaseaduslik rüüstamine ja vandalism, eriti Lähis-Idas;
- R. arvestades, et haridus on määrava tähtsusega inimõiguste rikkumiste ja konfliktide ennetamises ning see aitab suurendada kodanike osalust otsuste tegemise protsessides demokraatlikes süsteemides; arvestades, riigid peaksid toetama inimõigusi, austust ja mitmekesisust edendavaid haridusasutusi; arvestades, et suhtluskanalid, mille arv on suurenenud, kujutavad endast tähtsat vahendit, mille kaudu inimõiguste rikkumistest kiiresti teada anda ja jõuda suure hulga inimõiguste rikkumiste ohvriteni või võimalike ohvriteni kolmandates riikides ning anda neile teavet ja abi; arvestades, et üksikasjalike eristatud andmete kogumine on väga oluline inimõiguste, eriti kõige haavatavamate rühmade, tõrjutud rühmade ja tõrjutuse ohus olevate rühmade inimõiguste kaitsmiseks; arvestades, et asjakohaste näitajate kasutamine on samuti tõhus viis, kuidas hinnata riikide edusamme rahvusvahelistest lepingutest tulenevate kohustuste täitmisel;

Üldised kaalutlused

- 1. peab äärmiselt murettekitavaks survet demokraatia, inimõiguste ja õigusriigi põhimõtte vastu, kuna need on kogu maailmas endiselt ohus; tuleb meelde, et EL on võtnud kohustuse edendada inimõiguste ja põhivabaduste ja -väärtuste universaalsust ja jagamatust ning demokraatia põhimõtete edasiarendamist, mida tuleb kogu maailmas tõhustada;
- 2. kordab oma kindlat veendumust, et EL ja selle liikmesriigid peavad aktiivselt püüdlema põhimõtte poole, et inimõigusi ja demokraatiat kui üksteist tugevdavaid ELi keskseid põhimõtteid tuleb arvestada kõikides ELi poliitikavaldkondades, sealhulgas välismõõtmega valdkondades, nagu areng, ränne, julgeolek, terrorismivastane võitlus, laienemine ja kaubandus; kinnitab sellega seoses, et on hädavajalik tagada ELi sise- ja välispoliitika suurem sidusus ning liikmesriikide välispoliitika ulatuslikum kooskõlastamine; rõhutab, et konfliktide kasvava keerukuse tõttu üle maailma on vaja

integreeritud, ühtset ja jõulist rahvusvahelist lähenemisviisi ja koostööd; tuleb meelde, et ELi eesmärki suurendada oma rahvusvahelist mõju usaldusväärse ja õiguspärase rahvusvahelise osalejana kujundab suuresti tema suutlikkus edendada inimõigusi ja demokraatiat nii liidus kui ka väljaspool liitu, kooskõlas aluslepingutes sätestatud kohustustega;

3. rõhutab komisjoni, nõukogu, Euroopa välisteenistuse, parlamendi ja ELi delegatsioonide tihedama koostöö tähtsust, et tagada ühtne ja ühine inimõiguste ning demokraatia põhimõtete eest seismine ja seda edendada; rõhutab lisaks, kui tähtis on kindel pühendumus nende väärtuste edendamisele mitmepoolsetel foorumitel, sealhulgas ELi tasandil õigeaegse koordineerimise ja läbirääkimistel rakendatava aktiivse lähenemisviisi kaudu; julgustab sellega seoses ELi algatama ja kaastöetama resolutsioone ning tõhustama piirkondadevaheliste algatuste elluviimist kõigi ÜRO inimõigustealaste mehhanismide raames;
4. väljendab heameelt tõsiasja üle, et 2016. aastal arutati parlamendi täiskogu istungitel korrapäraselt õigusriigi ja demokraatia põhimõtteid ning inimõiguste rikkumisi, mida käsitleti ka erinevates parlamendi resolutsioonides ning parlamendikomisjonide ja parlamentidevaheliste delegatsioonide koosolekutel;
5. rõhutab inimõiguste allkomisjoni töö tähtsust jätkuvas tihedas koostöös Euroopa välisteenistuse, teiste ELi institutsioonide, kodanikuühiskonna, inimõiguste valdkonna mitmepoolsete institutsioonide ja Euroopa Liidu inimõiguste eriesindajaga;
6. tuleb meelde, et 2016. aastal koostas inimõiguste allkomisjon kolm raportit: inimõiguste ja rände kohta kolmandates riikides, juriidilise isiku vastutuse kohta inimõiguste raskete rikkumiste puhul kolmandates riikides ning inimkaubanduse vastase võitluse kohta ELi välissuhetes; kutsub komisjoni üles võtma konkreetseid meetmeid algatusraportite alusel;
7. märgib, et 2016. aastal toimusid inimõiguste allkomisjoni arvukad lähetused eri riikidesse eesmärgiga koguda teavet ja vahetada seda kohalike valitsuse ja valitsusväliste inimõiguslastega, tutvustada Euroopa Parlamendi seisukohta ning soodustada inimõiguste tõhusamat kaitsmist ja austamist;

Inimõigustega seotud probleemide käsitlemine

8. väljendab tõsist muret usuvähemuste vastu suunatud üha sagedasemate rünnakute pärast, mille toimepanijateks on tihti valitsusvälised osalejad, nagu ISIS/Daesh; mõistab hukka tõsiasja, et paljudes riikides on olemas usuvahetust keelavad ja pühaduseteotust käsitlevad seadused ja neid jõustatakse, millega tegelikult piiratakse usuvähemuste ja ateistide usu- ja veendumusvabadust ja sõnavabadust või võetakse neilt need vabadused isegi täiesti ära; nõuab meetmeid, et kaitsta usuvähemusi, mitteusklikke ja ateiste, kes on langenud pühaduseteotust käsitlevate seaduste ohvriks, ning nõuab, et EL ja liikmesriigid alustaksid poliitilisi arutelusid selliste seaduste kehtetuks tunnistamiseks; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid pingutaksid rohkem, et tugevdada mõttevabaduse, südametunnistusevabaduse ning usu- ja veendumusvabaduse austamist ja edendada suhetes kolmandate riikidega kultuuridevahelist ja religioonidevahelist dialoogi; nõuab konkreetseid meetmeid usu- ja veendumusvabaduse edendamist ja kaitsmist käsitlevate ELi suuniste tõhusaks rakendamiseks muu hulgas ELi peakorterite ja delegatsioonide

töötajate süsteemse ja järjepideva koolitamise tagamise abil; toetab täiel määral ELi tava võtta juhtroll seoses usu- ja veendumusvabaduse teemaliste resolutsioonidega ÜRO Inimõiguste Nõukogus ja ÜRO Peaassambleel; toetab täielikult usu- ja veendumusvabaduse edendamiseks väljaspool ELi tegeleva ELi erisaadiku Ján Figeli tööd;

9. kordab tõsiasja, et sõnavabadus internetis ja mujal on iga demokraatliku ühiskonna ülioluline osa, kuna see hoiab elus pluralismi, mis annab kodanikuühiskonnale ja kodanikele suurema mõjuvõimu hoida oma valitsused ja otsustajad vastutavana ning toetab õigusriigi põhimõtte järgimist; toonitab, et internetis või mujal sõnavabaduse piiramine, näiteks veebisisu eemaldamise teel, peab toimuma ainult erandkorras, kui see on seadusega ette nähtud ja põhjendatud õiguspärase eesmärgi saavutamiseks; rõhutab seepärast, et EL peaks suurendama jõupingutusi, et edendada sõnavabadust oma välispoliitika ja vahendite kaudu; kordab oma nõudmist ELile ja selle liikmesriikidele jälgida tõhusamalt igasugust sõna- ja meediavabaduse piiramist kolmandates riikides, mõista see kiiresti ja järjekindlalt hukka ning kasutada kõiki olemasolevaid diplomaatilisi võimalusi ja vahendeid selliste piirangute tühistamiseks; rõhutab, kui oluline on tagada sõnavabadust internetis ja mujal käsitlevate ELi suuniste tõhus rakendamine ja jälgida korrapäraselt nende mõju; mõistab hukka paljude ajakirjanike ja blogijate surma ja vangistamise 2016. aastal ning nõuab, et EL kaitseks neid tõhusalt; kiidab heaks 2016. aastal kasutusele võetud uue demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi, mis keskendub esmajoonel kolmandates riikides asuvate ELi delegatsioonide ja meediatöötajate koolitamisele suuniste kohaldamise alal; rõhutab, kui oluline on avalikustada ja mõista hukka vihakõne ja vägivalda ohutamine nii internetis kui ka mujal, kuna need kujutavad endast ohtu õigusriigi põhimõttele ning väärtustele, mis tulenevad inimõigustest;
10. on sügavalt mures selle pärast, et kodanikuühiskond ja sealhulgas usuorganisatsioonid on kõikjal maailmas aina suurema rünnaku all, muu hulgas seetõttu, et kogu maailmas sageneb repressiivsete seaduste vastuvõtmine, mis mõnel juhul toimub terrorismivastase võitluse ettekäändel; rõhutab, et kodanikuühiskonna tegutsemisruumi ahenemine on ülemaailmne nähtus; tuletab meelde, et sõltumatu kodanikuühiskond täidab inimõiguste kaitsmises ja edendamises ning demokraatlike ühiskondade toimimises üliolulist rolli, eelkõige edendades läbipaistvust, vastutust ja võimude lahusust; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid jälgiksid järjepidevalt kogunemis- ja ühinemisvabaduse rikkumise juhtumeid, sealhulgas kodanikuühiskonna organisatsioonide ja nende tegevuse suhtes kehtestatud eri keelde ja piiranguid, nagu seadused, mille eesmärk on kodanikuühiskonna tegutsemisruumi ahendamine, või autoritaarsetelt valitsustelt toetust saavate valitsusväliste organisatsioonide (nn riiklikult organiseeritud valitsusvälised organisatsioonid) edendamine, ning võtaksid need arutlusele; nõuab lisaks, et EL, selle liikmesriigid ja ELi delegatsioonid kasutaksid kõiki olemasolevaid vahendeid, näiteks inimõigustealaseid dialooge, poliitilisi dialooge ja avalikku diplomaatiat selleks, et juhtida süstemaatiliselt tähelepanu ohus olevate ja eelkõige meelevaldsetel põhjustel ja/või oma poliitiliste veendumuste või sotsiaalse tegevuse tõttu kinni peetud või vangistatud inimõiguste kaitsjate ning kodanikuühiskonna aktivistide üksikjuhtumitele, ning mõistaksid üheselt hukka inimõiguste kaitsjate (k.a need, kes tegutsevad keskkonnasfääris) represseerimise, ahistamise ja tapmise; nõuab kodanikuühiskonna tegutsemisruumi tõhusaks jälgimiseks selgete võrdlusaluste ja näitajatega süsteemi loomist, et tagada kodanikuühiskonna jaoks tegutsemist võimaldav ja soodne

õiguskeskkond;

11. innustab ELi delegatsioone ja liikmesriikide diplomaatilisi töötajaid jätkama inimõiguste kaitsjate aktiivset toetamist, jälgides pidevalt kohtuprotsesse, külastades kinni peetud aktiviste ja tehes vajaduse korral avaldusi üksikjuhtumite kohta; rõhutab siinkohal vaikse diplomaatia vahendite tähtsust; tunneb heameelt selle üle, et 2016. aastal tõstatas EL liidu tasandil enam kui 50 riigiga peetud dialoogides ja konsultatsioonides inimõiguste kaitsjate juhtumeid; rõhutab tõsiasja, et 2016. aastal toetati demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi hädaabifondist ELi tasandil üle 250 inimõiguste kaitsjate juhtumi, mis on 30 % rohkem kui 2015. aastal; väljendab heameelt kodanikuühiskonna poolt rakendatava ELi inimõiguste kaitsjate mehhanismi ProtectDefenders.eu loomise ja eduka toimimise üle, kuna see on pakkunud hädavajalikku toetust paljudele inimõiguste kaitsjatele; palub tungivalt, et komisjon tagaks programmi jätkumise pärast 2018. aasta oktoobrit ja suurendaks selle suutlikkust, et pakkuda inimõiguste kaitsjatele kogu maailmas rohkem toetust;
12. peab äärmiselt kahetsusväärseks, et paljudes riikides üle maailma esineb jätkuvalt piinamist, ebainimlikku või alandavat kohtlemist ja surmanuhtlust, ning nõuab, et EL suurendaks oma jõupingutusi sellele lõpu tegemiseks; väljendab seetõttu heameelt asjaolu üle, et vaadati läbi ELi õigusakt, mis käsitleb kauplemist teatavate kaupadega, mida on võimalik kasutada surmanuhtluse täideviimiseks, piinamiseks või muul julmal, ebainimlikul või alandaval moel kohtlemiseks või karistamiseks; nõuab tungivalt, et Euroopa välisteenistus ning komisjoni asepresident ja kõrge esindaja astuksid suuremate diplomaatiliste jõupingutuste ja süstemaatilise avaliku seisukoha võtmise kaudu otsustavamaid samme võitluses piinamise ja muu julma, ebainimliku ja alandava kohtlemise või karistamise, sealhulgas surmanuhtluse vastu; juhib sellega seoses tähelepanu mõne vangla murettekitavatele vangistustingimustele, sealhulgas asjaolule, et terviseküsimumustega ei tegeleta, ning soovib Euroopa välisteenistusel, ELi delegatsioonidel ja liikmesriikidel kasutada täiel määral ära kõiki olemasolevaid vahendeid, nagu piinamist käsitlevad ELi suunised; väljendab heameelt selle üle, et 2016. aasta detsembris võttis ÜRO Peaassamblee 117 riigi toetusel vastu ÜRO resolutsiooni surmanuhtluse kasutamise moratooriumi kohta; märgib, et 2016. aastal vähenes eelneva aastaga võrreldes kogu maailmas täideviidud hukkamiste arv, kuid väljendab tõsist muret selle pärast, et hukkamiste üldarv on sellest hoolimata endiselt suurem kui eelmise aastakümne keskmine; rõhutab, et sageli kohaldatakse surmanuhtlust teisitimõtlejate ja haavatavate elanikkonnarühmade suhtes; palub riikidel, kes seda tava endiselt jätkavad, vastu võtta moratoorium ja surmanuhtlus kaotada;
13. tunnistab tänapäevase info- ja kommunikatsioonitehnoloogia võimalikku suurt tähtsust inimõiguste edendamisel, kaitsmisel ja taaskehtestamisel kogu maailmas ning kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles kasutama oma teabekanaleid, et süstemaatiliselt kinnitada oma konkreetsetes raamistikes ja tegevusvaldkondades Euroopa Parlamendi seisukohta erinevates inimõigustealastes küsimustes, aidates samal ajal kaasa ELi ühiste jõupingutuste tõhususele ja nähtavusele; väljendab muret asjaolu pärast, et üha rohkem kasutatakse teatavat kahesuguse kasutusega küberseiretehnoloogiat poliitike, aktivistide ja ajakirjanike vastu; tunneb seetõttu heameelt ELi institutsioonide käimasoleva töö üle, et ajakohastada nõukogu 5. mai 2009. aasta määrust (EÜ) nr 428/2009, millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade

ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi kontrollimiseks¹; mõistab karmilt hukka asjaolu, et üha rohkem inimõiguste kaitsjaid puutub kokku digitaalsete ohtudega, mis hõlmavad andmete ohtu seadmist seadmete konfiskeerimise, kaugseire ja andmelekete tõttu; väljendab muret selle pärast, et veebiplatvormid kustutavad seaduslikke videotõendeid võimalikest sõjakuritegudest, tehes seda asjaomastelt platvormidelt terroristliku sisu ja propaganda eemaldamise raames;

14. väljendab muret õigusriigi põhimõtte suureneva privatiseerimise pärast internetis, kus eraettevõtjad teevad otsuseid, mis käsitlevad põhiõiguste, näiteks sõnavabaduse piiramist, oma teenuse osutamise tingimuste, mitte demokraatlikult vastuvõetud seaduste alusel;
15. kutsub komisjoni üles võtma vastu teavitamise ja meetmete direktiivi, mis suurendab kõrvaldamismenetluste läbipaistvust ja proportsionaalsust, pakkudes samas tõhusaid õiguskaitsevahendeid kasutajatele, kelle sisu on kõrvaldatud ekslikult;
16. mõistab hukka naiste- ja tütarlastevastase seksuaalvägivalla, sealhulgas massivägistamise, seksiorjuse, sundprostituutsiooni, soolise tagakiusamise vormide, inimkaubanduse, seksiturismi ning kõigi muude füüsilise, seksuaalse ja psühholoogilise vägivalla vormide kasutamise sõjarelvana; juhib tähelepanu asjaolule, et soolise kuuluvuse ja seksuaalse vägivallaga seotud kuriteod liigitatakse Rooma statuudis sõjakuritegudeks, inimsusvastasteks kuritegudeks või konstitutiivseteks tegudeks seoses genotsiidi või piinamisega; rõhutab, kui tähtis on kaitsta naiste õigusi, sealhulgas nende seksuaal- ja reproduktiivõigusi, nii õigusaktide, hariduse kui ka kodanikuühiskonna organisatsioonide toetamise kaudu; väljendab heameelt selle üle, et võeti vastu ELi soolise võrdõiguslikkuse tegevuskava (2016–2020), milles esitatakse põhjalik loetelu meetmetest, mille eesmärk on parandada naiste olukorda seoses võrdsete õiguste ja naiste mõjuvõimu suurendamisega; rõhutab, et tähtis on tagada selle tulemuslik elluviimine; kiidab samuti heaks dokumendi „Strateegiline kohustus soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks aastatel 2016–2019“ vastuvõtmise, millega edendatakse soolist võrdõiguslikkust ja naiste õigusi terves maailmas; rõhutab, kui tähtis on, et kõik liikmesriigid ratifitseeriks ja rakendaksid tõhusalt Istanbuli konventsiooni; juhib tähelepanu asjaolule, et haridus on parim vahend, millega võidelda naiste ja laste diskrimineerimise ja nendevastase vägivallaga; nõuab, et komisjon, Euroopa välisteenisus ning komisjoni asepresident ja kõrge esindaja täidaksid aktiivsemalt oma kohustusi ja lubadusi naiste õiguste vallas, tuginedes naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimist käsitlevale konventsioonile, ning innustab kolmandaid riike sama tegema; on veendunud, et EL peaks jätkama naiste toetamise integreerimist ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) operatsioonidesse, konfliktide ennetamisse ja konfliktijärgsesse ülesehitamisse; kinnitab veel kord naise, rahu ja julgeolekut käsitleva ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1325 olulisust; rõhutab, kui tähtis on naiste pidev, võrdne, täielik ja aktiivne osalemine konfliktide ennetamises ja lahendamises, inimõiguste ja demokraatlike reformide edendamises ning rahulvalveoperatsioonides, humanitaarabis, konfliktijärgses ülesehitamises ja demokraatiale ülemineku protsessides, mis viivad kestvate ja stabiilsete poliitiliste lahendusteni; tuletab meelde, et 2016. aasta Sahharovi auhind anti ISIS/Daeshi seksiorjuse läbi elanud Nadia Muradile ja Lamiya Aji Basharile;

¹ ELT L 134, 29.5.2009, lk 1.

17. tuletab meelde, et naiste ja meeste võrdõiguslikkus on ELi ja selle liikmesriikide üks aluspõhimõtteid ning soolise aspekti arvestamine on üks liidu põhieesmärkidest, nagu on sätestatud aluslepingutes; kutsub seetõttu komisjoni üles integreerima soolise aspekti arvestamise ELi keskse põhimõttena kõikidesse ELi õigusaktidesse, suunistesse, meetmetesse ja rahastamisse, pöörates erilist tähelepanu ELi välissuhete poliitikale; rõhutab, et tugevdada tuleb ELi delegatsioonide rolli ning Euroopa välisteenistuse soolise võrdõiguslikkuse peanõuniku rolli, tagades tema pädevusvaldkonnale eraldi eelarve;
18. kutsub Euroopa välisteenistust üles tagama, et naiste staatuse komisjoni 61. istungjärgu tulemused lisataks tema poliitikasse ja et need annaksid uut hoogu naiste majandusliku mõjuvõimu suurendamise edendamiseks ja soolise ebavõrdsuse käsitlemiseks muutuvast töömaailmas;
19. juhhib tähelepanu sellele, et naiste mõjuvõimu suurendamine soodustab kaasava, õiglase ja rahumeelse ühiskonna saavutamist ja kestlikku arengut; rõhutab, et kõigis kestliku arengu eesmärkides on selge rõhuasetus soolisele võrdõiguslikkusele ja naiste mõjuvõimu suurendamisele ning et rohkem tuleb pingutada selle nimel, et tagada naiste õiguste täielik austamine ning selliste poliitikameetmete, mis edendavad majandusliku ja sotsiaalse mõjuvõimu suurendamist ja naiste osalust otsustusprotsessides, tulemuslik rakendamine; rõhutab, et eritählepanu tuleks pöörata põlisrahvaste hulka kuuluvate naiste mõjuvõimu suurendamisele;
20. juhhib tähelepanu asjaolule, et naisi tuleks julgustada organiseeruma ametiühingute kaudu ja et neid ei tohiks diskrimineerida äritegevuse rahastamise taotlemisel;
21. nõuab, et EL toetaks kõiki naiste ühendusi, mis töötavad iga päev selle nimel, et toetada neid naisi, kes asuvad piirkondades, kus valitseb humanitaarkriis või konflikt;
22. kinnitab veel kord ÜRO lapse õiguste konventsiooni ja selle fakultatiivprotokollide üldise ratifitseerimise ja tulemusliku rakendamise hädavajalikkust, et pakkuda lastele õiguskaitset; rõhutab, et lapsed puutuvad sageli kokku spetsiifilise kuritarvitamisega, nagu lastega sõlmitud abielud või suguelundite moonutamine, ning seetõttu vajavad nad tõhusamat kaitset; rõhutab, et mõnedes riikides on lapstööjõu kasutamine, laste värbamine relvakonfliktides ning varajased ja sundabielud endiselt terav probleem; nõuab, et EL konsulteeriks järjepidevalt lapse õigustega tegelevate asjaomaste kohalike ja rahvusvaheliste organisatsioonidega ning juhiks kolmandate riikidega peetavates poliitilistes ja inimõigustealastes dialoogides tähelepanu osalisriikide kohustusele konventsiooni rakendada; kiidab heaks Euroopa Nõukogu lapse õiguste strateegia (2016–2021); nõuab, et EL edendaks jätkuvalt oma välisdelegatsioonide kaudu ELi ja ÜRO Lastefondi lapse õigusi käsitlevat töövahendit, mille eesmärk on integreerida lapse õigused arengukoostöösse, ning koolitaks ELi delegatsioonide töötajaid piisavalt selles valdkonnas; kordab oma nõudmist komisjonile esitada ettepanek lapse õigusi käsitleva kõikehõlmava strateegia ja tegevuskava kohta järgneva viieks aastaks, et seada lapse õigused ELi välispoliitikas esikohale; väljendab heameelt selle üle, et 2016. aasta arengukoostöö rahastamisvahendi raames eraldati vahendeid ÜRO asutuste toetamiseks, et viia ellu lapse õigusi käsitlevaid meetmeid, mis tuleb välja töötada nii, et abi vajavad lapsed saaksid võimalikult suurt tegelikku kasu, eriti tervishoiusüsteemide ning haridusele, veele ja kanalisatsioonile juurdepääsu valdkonnas; nõuab kiiret lahendust

kodakondsuseta ja eelkõige väljaspool oma vanemate päritoluriiki sündinud laste ning lapsrändajate küsimusele;

23. mõistab teravalt hukka igasuguse diskrimineerimise, sealhulgas rassi, nahavärvuse, usutunnistuse, soo, seksuaalse sättumuse, sootunnuste, keele, kultuuri, sotsiaalse päritolu, ühiskonnaklassi kuuluvuse, sünnipära, vanuse, puude või muu seisundi alusel; rõhutab, et EL peaks suurendama oma jõupingutusi igasuguse diskrimineerimise, rassismi, ksenofoobia ja muude sallimatuse vormide kaotamiseks inimõigustealaste ja poliitiliste dialoogide, ELi delegatsioonide töö ning avaliku diplomaatia kaudu; rõhutab lisaks, et EL peaks jätkuvalt edendama kõikide seda eesmärki toetavate ÜRO konventsioonide ratifitseerimist ja täielikku rakendamist;
24. kordab, et inimkaubandus tähendab isiku värbamist, transportimist, üleviimist, varjamist või vastuvõtmist, milleks kasutatakse ähvardusi, jõudu või muid sunnimeetodeid, inimröövi, kelmust, pettust, võimu või kaitsetu seisundi kuritarvitamist või teise isiku üle kontrolli omava isiku nõusoleku saavutamiseks raha või hüvitiste võtmist või andmist ärakasutamise eesmärgil; nõuab, et EL ja liikmesriigid võtaksid meetmeid, et vähendada nõudlust, mis soodustab kõiki inimeste, eriti naiste ja laste ärakasutamise vorme, mis viivad inimkaubanduseni, ning säilitaksid samas inimõigustepõhise ja ohvrikeskse lähenemisviisi; kordab, et kõik liikmesriigid peavad rakendama inimkaubanduse kaotamist käsitlevat ELi strateegiat ja vastavat direktiivi 2011/36/EL¹; väljendab sügavat muret asjaolu pärast, et rändajad ja pagulased on äärmiselt haavatavad ärakasutamise, ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubanduse suhtes; rõhutab vajadust eristada inimkaubanduse ja rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise mõisteid;
25. mõistab hukka jätkuvad inimõiguste rikkumised, mis pannakse toime kastihierarhia ja kastisüsteemil põhineva diskrimineerimise tõttu kannatavate inimeste vastu, sh võrdsuse välistamise, juurdepääsu tõkestamise kohtusüsteemile ja tööhõivele, jätkuva segregatsiooni ja kastikuuluvusest tingitud piirangud seoses peamiste inimõiguste ja inimarenguga; kordab oma nõudmist, et töötataks välja ELi poliitika kastipõhise diskrimineerimise vastu ja et EL kasutaks iga võimalust, et väljendada tõsist muret selliste inimõiguste rikkumiste pärast; nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid suurendaksid jõupingutusi ja toetaksid asjaomaseid algatusi ÜRO ja delegatsioonide tasandil, viies ellu 2030. aasta kestliku arengu eesmäärke ja teostades nende üle järelevalvet, jälgides päritolulist diskrimineerimist käsitlevate uute ÜRO suuniste järgimist ning toetades riike ÜRO inimõigusmehhanismide soovitude rakendamisel kastipõhise diskrimineerimise küsimuses;
26. väljendab tõsist muret selle pärast, et diskrimineerimine ohustab jätkuvalt eelkõige vähemusi, kes on eriti kaitsetud poliitiliste, majanduslike, keskkonna ja tööga seotud muutuste ja häirete ees; märgib, et paljudel neist on piiratud juurdepääs poliitilistele esindusorganitele või siis puudub see üldse ja et paljud neist kannatavad tõsiselt vaesuse all; rõhutab, et EL peaks suurendama oma jõupingutusi vähemuste inimõiguste rikkumiste kaotamiseks; rõhutab, et vähemuskogukondadel on eriomased vajadused ning neile tuleks tagada täielik juurdepääs ja võrdne kohtlemine majandus-, ühiskonna-, poliitilise ja kultuurielu kõigis valdkondades;

¹ ELT L 101, 15.4.2011, lk 1.

27. väljendab heameelt ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni ratifitseerimise üle ning kordab, kui oluline on selle ratifitseerimine ja tõhus rakendamine nii liikmesriikide kui ka ELi institutsioonide poolt; rõhutab, et puue ei võta inimestelt ära inimväärikust ja seetõttu on riigil kohustus neid kaitsta; toonitab eelkõige vajadust integreerida üldise juurdepääsu põhimõtte ja puudega inimeste õigused kindlalt kõikidesse ELi asjaomastesse poliitikavaldkondadesse, kaasa arvatud arengukoostöösse, ning rõhutab antud teema ettekirjutavat ja horisontaalset iseloomu; nõuab, et EL kaasaks puude alusel diskrimineerimise vastu võitlemise oma välistegevuse ja arenguabiga seotud poliitikameetmetesse; kiidab sellega seoses heaks puudega inimeste õiguste lisamise uude Euroopa arengukonsensusesse;
28. kinnitab oma toetust inimõigusi käsitlevate klauslite süstemaatilisele integreerimisele ELi ja kolmandate riikide vahelistesse rahvusvahelistesse lepingutesse, muu hulgas kaubandus- ja investeerimislepingutesse; tuletab meelde, et kõiki inimõigusi tuleb käsitleda võrdväärsena, olles jagamatud, üksteisest sõltuvad ja omavahel seotud; kutsub komisjoni üles tulemuslikult ja järjepidevalt jälgima nende klauslite elluviimist ning esitama parlamendile korrapäraselt aruandeid inimõiguste austamise kohta partnerriikides; palub komisjonil rakendada struktureeritumat ja strateegilisemat lähenemisviisi inimõigustealasele dialoogile tulevaste lepingute raames; pooldab kestlikku arengut ja head valitsemistava stimuleeriva erikorra (GSP+) soodustuste süsteemi, mis loob stiimulid 27 inimõigusi ja tööstandardeid käsitleva rahvusvahelise põhikonventsiooni tulemuslikuks rakendamiseks; nõuab GSP+ tegelikku jõustamist ning ootab, et komisjon esitaks parlamendile ja nõukogule aruande selle ratifitseerimise seisuga ja asjaomase kava raames tehtud edusammude kohta; kordab, kui oluline on nõuetekohaselt järgida ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid;
29. kinnitab veel kord, et kõikide kolmandates riikides tegutsevate ettevõtjate, sealhulgas Euroopa ettevõtjate tegevus peab olema täielikult kooskõlas rahvusvaheliste inimõiguslaste standarditega, ning nõuab, et EL ja selle liikmesriigid tagaksid, et see nii ka on; kinnitab lisaks veel kord, kui oluline on ettevõtja sotsiaalse vastutuse edendamine ja see, et Euroopa ettevõtjad oleksid äritegevust ja inimõigusi käsitlevate rahvusvaheliste standardite edendamisel esirinnas, rõhutades, et inimõigus- ja äriorganisatsioonide koostöö suurendaks kohalike osalejate mõjuvõimu ja edendaks kodanikuühiskonda; tunnistab, et ülemaailmsed väärtusahelad võivad aidata edendada põhilisi rahvusvahelisi töö-, keskkonna- ja sotsiaalseid standardeid ning kujutavad endast võimalusi ja proovikivisid seoses kestlike edusammude ning inimõiguste edendamisega, eriti arengumaades; kutsub ELi üles olema ülemaailmsete väärtusahelate piisava, õiglase, läbipaistva ja kestliku haldamise saavutamisel aktiivsem ning leevendama mis tahes negatiivset mõju inimõigustele, sealhulgas töötajate õiguste rikkumine; toob siiski esile, et ettevõtlusega seotud inimõiguste rikkumiste korral tuleks ohvritele tagada tõhus juurdepääs õiguskaitsevahenditele; palub tungivalt komisjonil tagada, et EIP toetatavad projektid on kooskõlas ELi poliitikaga ja inimõigustealaste kohustustega; võtab teadmiseks käimasolevad läbirääkimised siduva lepingu üle rahvusvaheliste korporatsioonide ja teiste ettevõtete tegevuse reguleerimiseks inimõiguste osas; innustab ELi asjaomastes läbirääkimistes konstruktiivselt osalema;
30. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid kasutaksid kogu oma poliitilist mõjuvõimu kõikide selliste tegude toimepanemise ärahoidmiseks, mida võib pidada genotsiidiks, sõjakuriteoks või inimsusvastaseks kuriteoks, et kõnealuste kuritegude toimepanemise

korral tulemuslikult ja koordineeritult reageerida, võtta kasutusele kõik vajalikud vahendid teo toimepanijate vastutuselevõtmiseks, sealhulgas universaalse jurisdiktsiooni põhimõtte kohaldamise kaudu, anda ohvritele abi ning toetada stabiliseerimis- ja lepitusprotsesse; palub rahvusvahelisel üldsusel luua vägivaldsete konfliktide tekke, taaspuhkemise ja eskaleerumise ennetamiseks vahendid, mis lühendavad hoiatuse ja reageerimise vahelist aega, nagu ELi varajase hoiatamise süsteem;

31. nõuab, et EL toetaks organisatsioone (sealhulgas valitsusvälised organisatsioonid, avalike allikate juurdlusorganid ja kodanikuühiskond), kes koguvad, säilitavad ja kaitsevad digitaalseid ja muid tõendeid kuritegude kohta, et lihtsustada nende eest süüdimõistmist rahvusvahelisel tasandil;
32. väljendab tõsist muret kultuuripärandi objektide hävitamise pärast Süürias, Iraagis, Jeemenis ja Liibüas; märgib, et maailma 38 ohustatud kultuuripärandi objektist 22 asuvad Lähis-Idas; toetab kultuuripärandi algatuse tegevust ja selle teabekogumismeetmeid Süürias ja Iraagis seoses arheoloogilise ja kultuuripärandi hävitamisega;
33. väljendab heameelt ELi jõupingutuste üle, et toetada ÜRO loodud rahvusvahelist, erapooletut ja sõltumatut mehhanismi, mille eesmärk on aidata kaasa Süürias toime pandud tõsiste kuritegude uurimisele; rõhutab vajadust luua sarnane sõltumatu mehhanism Iraagis; nõuab, et ELi ja need liikmesriigid, kes ei ole seda juba teinud, toetaksid rahvusvahelist, erapooletut ja sõltumatut mehhanismi rahaliselt;
34. mõistab karmilt hukka koletud kuriteod ja inimõiguste rikkumised, mida on toime pannud riiklikud ja valitsusvälised osalejad; tunneb õudust tohutu hulga sooritatud kuritegude pärast, sealhulgas mõrvad, piinamine, vägistamine sõjarelvana, orjastamine ja seksuaalne orjastamine, lapssõdurite värbamine, sunniviisiline usuvahetus ning süstemaatiline „puhastus“ ja usuvähemuste tapmine; tuletab meelde, et oma 12. veebruari 2015. aasta resolutsioonis humanitaarkriisi kohta Iraagis ja Süürias, eelkõige seoses rühmitusega Islamiriik (IS)¹, kvalifitseeris Euroopa Parlament genotsiidina olukorra, mille all kannatavad usuvähemused ISIS/Daeshi hallatavatel aladel; rõhutab, et EL ja selle liikmesriigid peaksid toetama valitsusväliste rühmituste, nagu ISIS/Daesh, liikmete vastutusele võtmist, paludes ÜRO Julgeolekunõukogul anda Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule pädevus või tagada, et õigust mõistetakse ajutise kohtu või universaalse jurisdiktsiooni kaudu;
35. kinnitab oma täielikku toetust Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule, Rooma statuudile, prokuratuurile, prokuröri õigusele algatada uurimisi omal algatusel ja edusammudele uute uurimiste algatamisel, mis on olulised vahendid, et võidelda karistamatuse vastu jõhkrate massikuritegude puhul; palub kõigil liikmesriikidel ratifitseerida Kampala muudatused agressioonikuritegude kohta ning lisada jõhkrad massikuriteod nende kuritegude loetelusse, mis on ELi pädevuses; mõistab hukka kõik katsed kahjustada selle õiguspärasust või sõltumatust ning nõuab, et ELi ja selle liikmesriigid teeksid järjekindlalt koostööd Rahvusvahelise Kriminaalkohtu uurimiste ja otsuste toetamiseks, et lõpetada karistamatus rahvusvaheliste kuritegude puhul, sealhulgas seoses Rahvusvahelise Kriminaalkohtu poolt tagaotsitavaks kuulutatud isikute vahistamisega;

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0040.

nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid toetaksid püsivalt Rahvusvahelise Kriminaalkohtu menetlusi, uurimisi ja otsuseid ning astuksid samme, et hoida ära juhtumeid, mille puhul asutused ei tee Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga koostööd, ja reageeriks neile tõhusalt ning tagaksid piisavad rahalised vahendid; väljendab heameelt ELi ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu esindajate 6. juulil 2016. aastal Brüsselis toimunud kohtumise üle, et teha ettevalmistusi ELi ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu teiseks ümarlauakohtumiseks, mille eesmärk oli võimaldada Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ja Euroopa Liidu institutsioonide asjaomastel töötajatel leida ühist huvi pakkuvad valdkonnad, vahetada teavet asjakohase tegevuse kohta ja tagada poolte vahel parem koostöö; võtab sügava kahetsusega teadmiseks hiljutised teated Rooma statuudis osalemise lõpetamise kohta, mis seab ohtu õigusabi kättesaadavuse ohvrite jaoks ning tuleks kindlalt hukka mõista; on seisukohal, et komisjon, Euroopa välisteenistus ja liikmesriigid peaksid jätkuvalt innustama kolmandaid riike ratifitseerima ja kohaldama Rooma statuuti; kordab oma nõudmist komisjoni asepresidendile ja kõrgele esindajale nimetada ametisse rahvusvahelise humanitaarõiguse ja rahvusvahelise õiguse valdkonna ELi eriesindaja, kelle ülesanne on edendada, kinnistada ja esindada ELi välispoliitika valdkondades ELi kohustust võidelda karistamatusega ja pühendumust Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid toetaksid ÜRO aruandlusmehhanisme ja resolutsioone ÜRO mitmepoolsetel foorumitel, sealhulgas Inimõiguste Nõukogus;

36. nõuab tungivalt, et EL pingutaks rohkem selle nimel, et edendada mitmepoolsel ja kahepoolsel tasandil õigusriigi põhimõtet ja kohtusüsteemi sõltumatust kui demokraatia tugevdamise aluspõhimõtet; julgustab ELi toetama kõikjal maailmas õiglast kohtumõistmist, aidates kaasa seadusandlike ja institutsiooniliste reformide läbiviimisele kolmandates riikides; ergutab ühtlasi ELi delegatsioone ja liikmesriikide saatkondi pidevalt jälgima kohtuprotsesse, et edendada kohtusüsteemi sõltumatust;
37. väljendab tõsist muret üha suurema arvu rändajate, pagulaste ja varjupaigataotlejate, sealhulgas järjest rohkemate naiste pärast, kes on konfliktide, vägivalla, tagakiusamise, valitsuste ebaõnnestumiste, vaesuse, ebaseadusliku rände, inimkaubanduse ja ebaseadusliku üle piiri toimetamisega tegelevate võrgustike ohvrid, ning väljendab solidaarsust nendega; rõhutab tungivat vajadust võtta tõsiseltvõetavaid meetmeid, et tegeleda rändevoogude algpõhjustega ja leida pikaajalised lahendused, mis tuginevad inimõiguste ja inimväärikuse austamisele, ning seega tegeleda rändekriisi välismõõtmega, otsides muu hulgas jätkusuutlikke lahendusi meie naabruses toimuvatele konfliktidele, milleks tuleks näiteks arendada asjaomaste kolmandate riikidega koostööd ja partnerlusi, mis on kooskõlas rahvusvahelise õigusega ja tagavad inimõiguste austamise asjaomastes riikides; väljendab sügavat muret vägivalla pärast lapsrändajate ning sealhulgas kadunud ja saatjata lapsrändajate suhtes ning nõuab ümberasustamist, perekonna taasühinemise programme ja humanitaarkoridore; on väga mures riigisiseste põgenike raske olukorra ja suureneva arvu pärast ning nõuab nende turvalist tagasisaatmist, ümberasustamist või kohalikku integreerimist; nõuab, et ELi ja selle liikmesriigid annaksid humanitaarabi hariduse, eluaseme, tervishoiu ja muudes humanitaarvaldkondades, et aidata pagulasi nende kodumaale kõige lähemal, ning nõuab tagasisaatmispoliitika nõuetekohast rakendamist; rõhutab vajadust rände tervikliku ja inimõigustepõhise käsituse järele ning nõuab, et EL teeks veelgi rohkem koostööd ÜRO, piirkondlike organisatsioonide, valitsuste ja valitsusväliste organisatsioonidega; palub liikmesriikidel täielikult rakendada ühine Euroopa

varjupaigapakett ja rännet käsitlevad ühised õigusaktid, et eelkõige kaitsta haavatavaid varjupaigataotlejaid; rõhutab, et turvaliste riikide ja turvaliste päritoluriikide mõiste ei tohi takistada individuaalsete varjupaigataotluste käsitlemist; hoiatab ELi välispoliitika ärakasutamise eest nn rände haldamise vahendina; nõuab, et ELi ja liikmesriigid kehtestaksid täieliku läbipaistvuse kolmandatele riikidele rändealaseks koostööks eraldatud vahendite osas ja tagaksid, et sellest koostööst ei saa kasu inimõiguste rikkumisse kaasatud struktuurid, vaid sellega kaasneks inimõiguste olukorra paranemine asjaomastes riikides;

38. on seisukohal, et arengukoostöö ning inimõiguste ja demokraatlike põhimõtete, sealhulgas õigusriigi põhimõtte ja hea valitsemistava edendamine peaksid käima käsikäes; tuletab sellega seoses meelde, et ÜRO on märkinud, et ilma inimõigustel põhineva käsitusega ei ole võimalik arengueesmärke täiel määral saavutada; tuletab lisaks meelde, et EL on võtnud oma kohustuse toetada partnerriike, võttes arvesse nende arengualast olukorda ning inimõiguste ja demokraatia valdkonnas tehtud edusamme;
39. juhib tähelepanu asjaolule, et vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate inimeste osakaal on naiste hulgas suurem, ja palub komisjonil suurendada jõupingutusi, et rakendada oma arengupoliitikas vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise meetmeid;
40. tuletab meelde, et nõukogu ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP teine kriteerium kohustab liikmesriike uurima kõiki relvaekspordilitsentse sihtriigi inimõiguste austamise suhtes; tuletab sellega seoses meelde kohustust, mille komisjon võttis ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskavas seoses julgeolekujõudude ning ELi inimõigustealase poliitika elluviimise ja sealhulgas hoolsuskohustuse põhimõtete väljatöötamise ja rakendamisega selles valdkonnas;
41. nõuab veel kord, et EL võtaks relvastatud droonide kasutamise küsimuses ühise seisukoha, mille aluseks on inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse austamine ning milles käsitletakse selliseid küsimusi nagu õigusraamistik, proportsionaalsus, vastutus, tsiviilisikute kaitse ja läbipaistvus; nõuab taas tungivalt, et EL keelustaks täisautonoomsete, inimese osaluseta rünnakuid võimaldavate relvade väljatöötamise, tootmise ja kasutamise;
42. on seisukohal, et EL peaks jätkama oma jõupingutusi selle nimel, et edendada lesbide, geide, biseksuaalide ning trans- ja intersooliste inimeste (LGBTI) inimõiguste austamist kooskõlas ELi selleteemaliste suunistega; nõuab, et kõnealuseid suuniseid rakendataks täielikult, muu hulgas kolmandates riikides töötava ELi personali koolitamise kaudu; mõistab hukka asjaolu, et 72 riigis on homoseksuaalsus endiselt kriminaalkorras karistatav, ja peab murettekitavaks, et nendest 13 riigis kehtib karistusena surmanuhtlus, ning on veendunud, et sellised vägivaldsed tavad ja vägivallaaktid isikute vastu, mida pannakse toime nende seksuaalse sättumuse tõttu, nagu sunniviisiline avalikustamine, vihakuriteod ja vihakõne nii internetis kui ka mujal ning nn korrektiivne vägistamine ei tohiks jääda karistamata; võtab teadmiseks samasooliste abielude ja samasooliste tsiviilpartnerluse legaliseerimise mõnedes riikides ning ergutab neid veelgi rohkem tunnustama; mõistab hukka naiste ja vähemusrühmade kehalise puutumatuse rikkumised; kutsub riike üles keelustama kõnealused tavad, võtma selliste tegude

toimepanijad vastutusele ja toetama ohvreid;

43. rõhutab, et võitlus korruptsiooni kõikide vormide vastu on põhjaneva tähtsusega, et kaitsta õigusriigi põhimõtet, demokraatiat ja inimõiguste austamist; mõistab teravalt hukka igasuguse suhtumise, mis kiidab heaks korruptiivse tegevuse;
44. tuletab meelde, et korruptsioon ohustab inimõiguste võrdset kasutamist ja õõnestab demokraatlikke protsesse, nagu õigusriik ja õiglane kohtumõistmine; on seisukohal, et EL peaks rõhutama kõikides oma dialoogiplatvormides kolmandate riikidega usaldusväärsuse, aruandekohustuse ning avalike asjade, riigi rahanduse ja avaliku vara nõuetekohase haldamise olulisust, nagu on sätestatud ÜRO korruptsioonivastases konventsioonis; soovib ELil kasutada oma eksperditeadmisi selleks, et aidata kolmandatel riikidel järjepidevamalt ja süsteemsemalt võidelda korruptsiooniga, luues ja tugevdades sõltumatuid ja tõhusaid korruptsioonivastaseid institutsioone; kutsub eelkõige komisjoni üles pidama läbirääkimisi korruptsioonivastast võitlust käsitlevate sätete üle kõikide tulevaste kaubanduslepingute puhul, mille üle ta kolmandate riikidega läbirääkimisi peab;
45. rõhutab riikide ja teiste kohustatud osaliste tähtsat ülesannet ja vastutust leevendada kliimamuutusi, ennetada nende kahjulikku mõju inimõigustele ning edendada poliitika sidusust, tagamaks, et kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise pingutused on piisavad, vajalikul määral kaugeleulatuvad, mittediskrimineerivad ja muul viisil kooskõlas inimõigustealaste kohustustega; rõhutab, et ÜRO hinnangul on 2050. aastaks palju keskkonnapõgenikke; juhib tähelepanu kaubandus-, keskkonna- ja arengupoliitika vahelisele seosele ning positiivsele ja negatiivsele mõjule, mida selline poliitika võib inimõiguste austamisele avaldada; väljendab heameelt rahvusvahelise pühendumuse üle keskkonna- ja looduskatastroofide ja kliimamuutustega seotud küsimuste ja inimõiguste integreerimise edendamisele;
46. rõhutab, et maa hõivamine on arengumaades viimastel aastatel märkimisväärselt sagenenud; on seisukohal, et ressursside kuritarvitamise ja hõivamise vastane võitlus peaks olema esmatähtis; mõistab hukka sellised tavad nagu maa hõivamine ja looduslike ressursside vastutustundetu kasutamine; nõuab, et komisjon võtaks viivitamata meetmeid, lähtudes Euroopa Parlamendi arvukatest hiljutistest resolutsioonidest selles valdkonnas;
47. rõhutab, kui tähtis on tagada, et sotsiaal-, haridus-, tervishoiu- ja julgeolekupoliitika hõlmaksid inimõigusi ning juurdepääsu sellistele kaupadele ja teenustele nagu vesi ja kanalisatsioon;
48. kutsub rahvusvahelisi institutsioone, riikide valitsusi, valitsusväliseid organisatsioone ja üksikisikuid üles tegema koostööd, et luua asjakohane õigusraamistik, mille eesmärk on tagada, et kõigil maailmas on kindlustatud juurdepääs minimaalsele veekogusele; rõhutab, et vett ei tohiks pidada kaubaks, vaid arengu- ja jätkusuutlikkuse küsimuseks, ning et vee privatiseerimine ei vabasta riike nende inimõigustealastest kohustustest; palub riikidel, kus vesi on üks pingete või konfliktide allikas, teha koostööd vee jagamise valdkonnas, et saavutada piirkonnas olukord, mis on kasulik kõigile jätkusuutlikkuse ja rahumeelse arengu seisukohast;

Demokraatia toetamisega seotud probleemide käsitlemine ja seonduv tegevus

49. rõhutab, et EL peaks jätkama demokraatlike ja tõhusate inimõigusinstitutsioonide ja kodanikuühiskonna aktiivset toetamist nende püüdlustes edendada demokratiseerimist; kiidab heaks kogu maailmas pakutava hindamatu abi kodanikuühiskonna organisatsioonidele demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames, mis on jätkuvalt ELi peamine vahend inimõigustealase välispoliitika elluviimisel; kiidab samuti heaks Euroopa demokraatia rahastu pidevad pingutused, et edendada demokraatiat ning põhiõiguste ja -vabaduste austamist ELi ida- ja lõunanaabruses;
50. tuletab meelde, et kogemused ja õppetunnid, mis on saadud demokraatiale üleminekust laienemis- ja naabruspoliitika raames, võivad aidata välja selgitada parimad tavad, mida võiks kasutada muude demokratiseerimisprotsesside toetamiseks ja tugevdamiseks üle maailma;
51. kordab sellega seoses oma nõudmist komisjonile töötada välja demokraatia toetamise ELi suunised;
52. soovib ELil rohkem pingutada selle nimel, et töötada välja laiahaardelisem demokratiseerimisprotsesside käsitus, mille puhul on vabad ja õiglased valimised vaid üks mõõde, et aidata ülemaailmselt kaasa demokraatlike institutsioonide tugevdamisele ja üldsuse usalduse suurendamisele valimisprotsesside vastu;
53. peab kiiduväärseks kaheksat valimisvaatlusmissiooni ja kaheksat valimisekspertide missiooni, mille EL lähetas 2016. aastal maailma eri kohtadesse; rõhutab tõsiasja, et EL on alates 2015. aastast kokku lähetanud 17 valimisvaatlusmissiooni ja 23 valimisekspertide missiooni; kinnitab oma poolehoidu ELi jätkuvale valimisprotsesside toetamisele ning valimistega seotud abi osutamisele ja siseriiklike vaatlejate toetamisele; pooldab ja toetab sellega seoses täielikult demokraatia toetamise ja valimiste koordineerimise rühma tööd;
54. tuletab meelde, kui olulised on valimisvaatlusmissioonide aruannete ja soovitude nõuetekohased järelemeetmed, mis aitavad suurendada nende mõju ja tugevdada ELi toetust demokraatlikele standarditele asjaomastes riikides;
55. kiidab heaks komisjoni, Euroopa välisteenistuse ja liikmesriikide poolt praeguse inimõiguste ja demokraatia tegevuskava raames võetud kohustuse teha kindlaks ja järjepidevamat koostööd kolmandate riikide valimiskomisjonide, parlamentaarsete institutsioonide ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega, et aidata kaasa nende võimestamisele ja seega demokraatlike protsesside tugevdamisele;
56. rõhutab, et laienemispoliitika on üks jõulisemaid vahendeid demokraatlike põhimõtete ja inimõiguste austamise tugevdamiseks, pidades silmas praegusi poliitilisi arenguid kandidaat- ja potentsiaalsetes kandidaatriikides; kutsub komisjoni üles suurendama jõupingutusi, et toetada demokraatliku poliitilise kultuuri tugevdamist, õigusriigi põhimõtte austamist, meedia ja kohtusüsteemi sõltumatust ning korrupsioonivastast võitlust neis riikides; väljendab oma veendumust, et läbivaadatud Euroopa naabruspoliitika keskmes peaks endiselt olema inimõiguste ja demokraatia põhimõtete kaitsmine, aktiivne edendamine ja jõustamine; kordab tõsiasja, et inimõiguste ja demokraatia kaitsmine, aktiivne toetamine ja jõustamine on nii partnerriikide kui ka ELi huvides; rõhutab lisaks sellele, et EL peab täitma oma partnerite ja eelkõige naaberriikide ees võetud kohustust toetada majanduslikke, sotsiaalseid ja poliitilisi

reformide, kaitsta inimõigusi ning aidata luua õigusriik, kuna see on parim vahend rahvusvahelise korra tugevdamiseks ja stabiilsuse tagamiseks ELi naabruses; tuleb meelde, et Vahemere Liit saab kujundada ja peaks kujundama poliitilist dialoogi kõnealusel valdkonnas ning toetama tõhusat inimõiguste ja demokraatia kava piirkonnas; tuleb meelde, et kõik riigid, kes soovivad ühineda Euroopa Liiduga, peavad täielikult tagama inimõigused ja täitma rangelt Kopenhaageni kriteeriume, mille täitmata jätmine võib kaasa tuua läbirääkimiste peatamise;

57. rõhutab, et rahu kindlustamine hõlmab jõupingutusi konfliktide ennetamiseks ja vähendamiseks ning poliitiliste, sotsiaal-majanduslike ja julgeolekuinstitutsioonide vastupidavuse tugevdamiseks, et pikas perspektiivis luua alus kestlikule rahule ja arengule; rõhutab, et õigusriigi, hea valitsemistava ja inimõiguste edendamine on rahu säilitamise alus;

Kõikehõlmava ja ühtse inimõiguste ja demokraatia toetamise käsituse tagamine ELi poliitikameetmete kaudu

58. võtab teadmiseks ELi aastaaruande vastuvõtmise inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas 2016. aastal; peab aastaaruannet hädavajalikuks vahendiks, et kontrollida ELi üldilmsel poliitikat inimõiguste ja demokraatia valdkonnas, anda selle kohta teavet ja seda arutada, ning väärtuslikuks vahendiks, mis annab põhjaliku ülevaate ELi prioriteetidest, jõupingutustest ja probleemidest selles valdkonnas ning mida saab kasutada täiendavate võimaluste leidmiseks, et neid tõhusalt käsitleda;
59. kordab jõuliselt oma kutset komisjoni asepresidendile ja kõrgele esindajale osaleda koos Euroopa Parlamendi liikmetega aasta jooksul kahel täiskogu istungil toimuval arutelul, millest esimene korraldatakse aastaaruande tutvustamisel ja teine parlamendi asjaomase raporti käsitlemiseks; kordab pideva institutsioonidevahelise dialoogi tähtsust, eelkõige parlamendi kiireloomuliste inimõigustealaste resolutsioonide järelmeetmete küsimuses; tuleb meelde, et kirjalikud vastused on institutsioonidevahelistes suhetes samuti väga tähtsad, sest need tagavad süsteemsed ja põhjalikud järelmeetmed kõikidele parlamendi tõstatatud küsimustele ning seega aitavad kaasa koordineerimise tõhustamisele; palub, et komisjoni asepresident ja kõrge esindaja ning Euroopa välisteenistus vastaksid kirjalikult vastatavatele küsimustele põhjalikult ning käsitleksid tõstatatud inimõigustealaseid küsimusi asjaomaste riikidega peetavate kõrgeima taseme dialoogide raames;
60. kiidab Euroopa välisteenistust ja komisjoni ammendavate aruannete eest ELi tegevuse kohta inimõiguste ja demokraatia valdkonnas 2016. aastal; on siiski seisukohal, et inimõiguste ja demokraatia aastaaruande praegust vormi saab parandada, pakkudes paremat ülevaadet ELi meetmete konkreetse mõju kohta inimõigustele ja demokraatiale kolmandates riikides;
61. kordab oma seisukohta, et ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilise raamistiku ja esimese tegevuskava vastuvõtmine 2012. aastal oli ELi jaoks oluline verstapost, mis tähistas inimõiguste ja demokraatia seadmist liidu välissuhete keskmesse; peab kiiduväärseks nõukogu 2015. aasta juulis vastu võetud uut ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskava (2015–2019) ja selle vahekokkuvõtet 2017. aastal; palub komisjoni asepresidendil ja kõrgel esindajal, Euroopa välisteenistusel, komisjonil, nõukogul ja liikmesriikidel tagada kehtiva tegevuskava tulemuslik ja ühtne elluviimine,

sealhulgas tõelise koostöö kaudu kodanikuühiskonna organisatsioonidega; rõhutab, et liikmesriigid peaksid andma aru selle kohta, kuidas nad on kava rakendanud; juhib erilist tähelepanu sellele, kui oluline on suurendada inimõiguste austamise ja demokraatia edendamiseks maailmas kasutatavate vahendite tõhusust ja saavutada nende maksimaalne kohalik mõju;

62. kordab oma seisukohta, mille kohaselt on inimõiguste ja demokraatia tegevuskava sidusaks ja järjepidevaks edendamiseks vaja liikmesriikide ja ELi institutsioonide vahelist kindlat üksmeelt ja tõhusat koordineerimist, samuti tõelist koostööd kodanikuühiskonna organisatsioonidega kohalikul, riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil; toonitab kindlalt, et liikmesriigid peaksid võtma tegevuskava ja ELi strateegilise raamistiku rakendamisel suurema isevastutuse ning kasutama neid eeskujuna inimõiguste ja demokraatia edendamisel kahepoolset ja mitmepoolset;
63. tunnistab Euroopa Liidu inimõiguste eriesindaja Stavros Lambrinidise tähtsat rolli ELi nähtavuse suurendamisel ning suurema tulemuslikkuse saavutamisel inimõiguste ja demokraatia põhimõtete kaitsmisel ja edendamisel maailmas ning rõhutab tema ülesannet edendada ELi inimõigustealase poliitika ühtset ja sidusat elluviimist; väljendab heameelt ELi eriesindaja volituste pikendamise üle 28. veebruarini 2019 ning kordab oma nõudmist muuta need volitused alaliseks; soovib sellega seoses anda ELi eriesindajale algatusõigused, suurendada tema avalikku nähtavust ja tagada talle täieliku potentsiaali ärakasutamiseks piisavalt töötajaid ja rahalisi vahendeid; soovib lisaks, et ELi eriesindaja suurendaks oma tegevuse, kavade, eduaruannete ja ülevaadete läbipaistvust;
64. märgib, et ELi inimõiguste eriesindaja tööst ja mõjust saab ainult osalise ülevaate inimõigusi käsitleva aastaaruande läbivaatamise, tema sotsiaalmeediakonto ja kättesaadavate kõnede kaudu;
65. pooldab täielikult inimõigustealaseid riigistrateegiaid, mis kohandavad ELi meetmed riikide eri olukordadele ja vajadustele vastavaks; kordab oma nõudmist tagada Euroopa Parlamendi liikmetele juurdepääs strateegiate sisule; rõhutab kindlalt, et individuaalsete kolmandate riikide suhtes rakendatava poliitika kujundamise kõikidel tasanditel on tähtis võtta arvesse inimõigustealaseid riigistrateegiaid; kordab, et inimõigustealased riigistrateegiad peaksid olema vastavuses ELi meetmetega, mida rakendatakse igas riigis sõltuvalt konkreetsetest oludest, ning need strateegiad peaksid sisaldama mõõdetavaid edunäitajaid ja võimalust neid vajaduse korral kohandada;
66. pooldab kõikides ELi delegatsioonides ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonides inimõiguste ja soolise võrdõiguslikkuse kontaktisikute ametisse nimetamist; tuletab meelde oma soovist komisjoni asepresidendile ja kõrgele esindajale ning Euroopa välisteenistusele töötada välja selged tegevussuunised kontaktisikute rolli kohta delegatsioonides, et nad saaksid parandada kvaliteeti, toimida tõeliste inimõiguste valdkonna nõunikena ja teha oma tööd tulemuslikult;
67. tunnistab, et kolmandate riikidega peetavad inimõigustealased dialoogid võivad olla tõhusad kahepoolse suhtluse ja koostöö vahendid inimõiguste edendamiseks ja kaitsmiseks; kiidab heaks inimõigustealaste dialoogide alustamise järjest rohkemate riikidega; peab kiiduväärseks ja innustab suurendama kodanikuühiskonna osalemist ettevalmistavates dialoogides; kordab oma nõudmist töötada välja kõikehõlmav

mehhanism, mille abil saab jälgida inimõigustealaste dialoogide toimimist ja tulemusi läbi vaadata;

68. tuletab meelde ELi lubadust seada inimõigused ja demokraatia oma suhetes kolmandate riikidega kesksele kohale; rõhutab seetõttu, et inimõiguste ja demokraatia põhimõtete, sealhulgas rahvusvahelistes lepingutes sisalduvate inimõigusi käsitlevate tingimusklauslite edendamist tuleb toetada kõikides ELi poliitikavaldkondades, millel on välismõõde, näiteks laienemis- ja naabruspoliitikas, ühises julgeoleku- ja kaitsepoliitikas ning keskkonna-, arengu-, julgeoleku-, terrorismivastase võitluse, kaubandus-, rände-, justiits- ja sisepoliitikas;
69. tuletab meelde, et sanktsioonid on oluline vahend ühises välis- ja julgeolekupoliitikas; nõuab tungivalt, et nõukogu rakendaks ELi õigusaktides ette nähtud sanktsioone, kui neid peetakse vajalikuks ühise välis- ja julgeolekupoliitika eesmärkide saavutamiseks, eelkõige inimõiguste kaitsmiseks ning demokraatia tugevdamiseks ja toetamiseks, tagades samas, et need ei avalda mõju tsiviilelanikkonnale; palub, et need sanktsioonid oleksid suunatud inimõiguste rikkumiste eest vastutavatele ametnikele, et karistada neid nende kuritegude ja kuritarvituste eest;
70. võtab teadmiseks komisjoni pingutused täita oma kohustust ja lisada inimõigustealased sätted oma seadusandlike ja muude kui seadusandlike ettepanekute, rakendusmeetmete ning kaubandus- ja investeerimislepingute mõjuhindangutesse; nõuab tungivalt, et komisjon parandaks mõjuhindangute kvaliteeti ja põhjalikkust ning tagaks inimõigustealaste küsimuste süsteemse lisamise seadusandlike ja muude kui seadusandlike ettepanekute teksti;
71. väljendab veel kord oma täielikku toetust ELi kindlale pühendumusele aidata kaasa inimõiguste ja demokraatia põhimõtete edendamisele, tehes koostööd ÜRO struktuuride ja ÜRO spetsialiseeritud asutuste, Euroopa Nõukogu, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni (OSCE), Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) ning selliste piirkondlike organisatsioonidega nagu Kagu-Aasia Rahvaste Assotsiatsioon (ASEAN), Lõuna-Aasia Piirkondliku Koostöö Assotsiatsioon (SAARC), Aafrika Liit, Araabia Liiga ja teised, kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklitega 21 ja 220;
72. rõhutab, et uues tegevuskavas sätestatud kaugeleulatuvate eesmärkide täitmiseks peab EL nägema ette piisavad vahendid ja asjatundlikkuse nii delegatsioonide ja peakorterite spetsiaalsete inimressursside kui ka kättesaadavate rahaliste vahendite kujul;
73. kordab lisaks, et ELi aktiivne ja järjepidev osalemine kõikides ÜRO inimõigustealastes mehhanismides, eriti ÜRO Peaassamblee kolmandas komitees ja ÜRO Inimõiguste Nõukogus on äärmiselt tähtis; tunnustab Euroopa välisteenistuse, ELi delegatsioonide New Yorgis ja Genfis ning ELi liikmesriikide püüdlusi suurendada ELi ühtsust inimõigustega seotud küsimustes ÜRO tasandil; ergutab ELi rohkem pingutama, et muuta oma hääl kuuldavaks, hoogustades muu hulgas üha rohkemate piirkondadevaheliste algatuste elluviimist ning olles resolutsioonide kaastoetaja ja eestvedaja; rõhutab, et ELi juhid peavad nõudma ÜRO reformimist eesmärgiga suurendada normidel põhineva mitmepoolse süsteemi mõju ja tugevust ning tagada tõhusam inimõiguste kaitse ja rahvusvahelise õiguse edendamine;

o

o o

74. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi inimõiguste eriesindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 70. Peaassamblee presidendile, ÜRO Inimõiguste Nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning ELi delegatsioonide juhtidele.

EXPLANATORY STATEMENT

Scrutiny towards an EU Human Rights cycle

The main aim of this report is to look at the human rights and democracy challenges in third countries and the parliamentary scrutiny of human rights in external policies for the year 2016. The rapporteur also seeks to clarify the cycle of human rights policy-making within the European Union. The rapporteur sees the role of Parliament as essential for the mainstreaming of human rights in the EU's external policy.

The rapporteur will therefore

- scrutinise and comment on the human rights policy of the European Union while keeping a clear focus on the year 2016,
- give an overview of the actions of the European Parliament in the area of human rights including the awarding of the Sakharov Prize for 2016 and the urgency resolutions adopted,
- take into account the mid-term review of the 2015-2019 Action Plan which has just been completed by the Council and the Commission and which accompanies the 10-year strategic framework, 2012-2022,

The European Union's external action and Human Rights

The European Union is founded on a strong engagement to promote and protect human rights, democracy and the rule of law worldwide. Sustainable peace, development and prosperity cannot exist without respect for human rights. This commitment underpins all internal and external policies of the European Union. The European Union actively promotes and defends universal human rights within its borders and when engaging in relations with non-EU countries. Over the years, the EU has adopted important reference documents on the promotion and protection of human rights and developed a range of diplomatic and cooperation tools to support the worldwide advancement of human rights.

The Lisbon Treaty

The Lisbon Treaty places human rights and democracy at the heart of the external relations of the European Union by stating that

“The Union’s action on the international scene shall be guided by the principles which have inspired its own creation, development and enlargement, and which it seeks to advance in the wider world: democracy, the rule of law, the universality and indivisibility of human rights and fundamental freedoms, respect for human dignity, the principles of equality and solidarity, and respect for the principles of the United Nations Charter and international law. The Union shall seek to develop relations and build partnerships with third countries, and international, regional or global organisations which share the principles referred to in the first subparagraph. It shall promote multilateral solutions to common problems, in particular in the framework of the United Nations”. (Art 21(1) TEU)

The role of the Council and the HR/VP

Since the entry into force of the Lisbon Treaty, the external relations of the EU are mainly formulated and implemented by the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy, who simultaneously serves as the Vice-President of the Commission. She is assisted by the European External Action Service (EEAS).

Strategic Framework on Human Rights 2012-2021 and Action Plans

In June 2012, the Council adopted a Strategic Framework on Human Rights and Democracy. The framework sets out the general human rights objectives of the EU. The framework defines the principles, objectives and priorities for improving the effectiveness and consistency of EU policy over ten years, 2012 - 2021. These principles include mainstreaming human rights into all EU policies.

The framework is operationalised by the periodic action plan, which accompanies the framework. This Action Plan sets concrete goals associated with timeframes and assigns relevant stakeholders. A first Action Plan for 2012-2014 was adopted which was then followed by a second action plan for 2015-2019. It builds upon the existing body of EU human rights and democracy support policies in the external action area, notably EU Guidelines, toolkits and other agreed positions, and the various external financing instruments. The current Action Plan contains 34 types of actions, which correspond to the following broader objectives: boosting ownership of local actors, addressing human rights challenges, ensuring a comprehensive human rights approach to conflict and crises, fostering better coherence and consistency and a more effective EU human rights and democracy support policy. A midterm review of the Action Plan has recently been adopted.

Human Rights Guidelines

EU Guidelines are not legally binding but they represent a strong political signal that they are priorities for the Union. Guidelines are pragmatic instruments of EU Human Rights policy and practical tools to help EU representations in the field better advance our Human Rights policy. There are 11 Guidelines.

**ANNEX I: INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT
(JANUARY - DECEMBER 2016)**

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY THE PARLIAMENT
BAHRAIN Mohamed Ramadan Ali Moosa	Mohammed Ramadan, a 32-year-old airport security guard, was arrested by the Bahraini authorities for allegedly taking part in a bombing in Al Dair on 14 February 2014, together with Ali Moosa, that killed a security officer and wounded several others. A Bahraini court sentenced Ramadan and Moosa to death. However, both retracted their confession, claiming that they confessed after being tortured in the custody of the Criminal Investigations Directorate (CID). This sentence was upheld by the Court of Cassation, Bahrain's highest court of appeal, in late 2015. A final date for the execution is still to be cleared.	In its Resolution of 4 February 2016, the European Parliament: - Expresses its concern and disappointment over Bahrain's return to the practice of capital punishment; calls for the reintroduction of the moratorium on the death penalty as a first step towards its abolition; calls on the Government of Bahrain, and in particular His Majesty Sheikh Hamad bin Isa Al Khalifa, to grant Mohammed Ramadan a royal pardon or to commute his sentence; - Condemns firmly the continuing use of torture and other cruel or degrading treatment or punishment against prisoners by the security forces; is extremely worried about the prisoners' physical and mental integrity; Expresses its concern about the use of anti-terrorism laws in Bahrain to punish political beliefs and convictions and prevent citizens from pursuing political activities; Stresses the obligation to ensure that human rights defenders are protected and allowed to conduct their work without hindrance, intimidation or harassment;
Ali Salman Zainab al-Khawaja Nabeel Rajab	During 2016, Bahrain has intensified its campaign of repression and persecution of human rights defenders and political opposition, with the re-arrest of Nabeel Rajab, in relation to twitter posts published in 2015 and faces up to 13 years of prison charge. Poor prison conditions	In its resolution, adopted on 7 July 2016, the European Parliament: - Expresses grave concern about the ongoing campaign of repression against human rights defenders, political opposition and civil society, as well as the restriction of fundamental

	have brought him to hospital in numerous occasions. Equally, it forced Zainab Al-Khawaja into exile after threats of re-arrest. Bahrain has also targeted opposition groups, such as the Al-Wefaq, whose head, Ali Salman, has been in prison since July 2015	democratic rights, notably the freedoms of expression, association and assembly, political pluralism and the rule of law in Bahrain; calls for an end to all acts of violence, harassment and intimidation, including at judicial level, and to the censorship of human rights defenders, political opponents, peaceful protesters and civil society actors by state authorities and the security forces and services; - Calls for the immediate and unconditional release of Nabeel Rajab and other human rights defenders jailed on allegations relating to their rights to free expression, assembly, and association, and for all charges against them to be dropped; calls on the authorities to guarantee the physical and psychological integrity of Nabeel Rajab and to provide him with all necessary medical treatment; - notes with concern the Bahraini Government's suppression of legitimate political opposition, including the extension of Sheikh Ali Salman's sentence, the suspension of the Al-Wefaq National Islamic Society and the freezing of its assets; calls for greater basic freedoms for all Bahraini citizens; insists on an immediate halt to the suppression of different political opinions in the country and the repression of their leading representatives, regardless of their political or religious affiliation;
BRAZIL Simiao Vilharva Clodiodi de Souza The Guarani-Kaiowá people	According to official local data, in the state of Mato Grosso do Sul, at least 400 indigenous people and 14 indigenous leaders have been murdered, including S. Vilharva and C. de Souza. The Guarani-Kaiowá people is acutely affected by the poor and inadequate provision of appropriate health care,	In its resolution of 24 November 2016, the European Parliament: - Strongly condemns the violence perpetrated against the indigenous communities of Brazil; deplores the poverty and human rights situation of the Guarani-Kaiowá population in Mato Grosso do Sul;

	education and social services. At the same time, most of their lands are located in the Amazon region, and they are entitled by virtue of the Brazilian Constitution of 1988 and international legislations to their ancestral territories.	- Calls on the Brazilian authorities to take immediate action to protect indigenous people's security and to ensure that independent investigations are carried out into the murder and assault of indigenous people in their attempts to defend their human and territorial rights, so that the perpetrators can be brought to justice; - Expresses concern about the proposed constitutional amendment 215/2000 (PEC 215), to which Brazilian indigenous peoples are fiercely opposed, given that, if approved, it will threaten indigenous land rights by making it possible for anti-Indian interests related to the agro-business, timber, mining and energy industries to block the new indigenous territories from being recognised;
CAMBODIA Sam Rainsy Kem Sokha Hong Sok Hour Pin Ratana Ny Sokha, Nay Vanda and Yi Soksan, Ny Chakrya, Soen Sally, Ee Sarom, Thav Khimsan and Rong Chlun	Sam Rainsy, the president of the leading opposition party, the CNRP, remains in self-imposed exile and faces trial in absentia, with the acting CNRP president, Kem Sokha, being under investigation. A senator from the opposition, Hong Sok Hour has been under arrest since August 2015. Notable human rights advocates and staffers of national human rights organs and UN agencies are facing charges in politically motivated cases. This is also the case for trade union leaders, such as R. Chlun. This happens in a growing restrictive climate, as the promulgation of the Law on Associations and NGOs (LANGO) and that of the Law on Trade Unions tighten the space for these entities to act.	In its resolution of 9 June 2016, the European Parliament: - Expresses its deep concerns about the worsening climate for opposition politicians and human rights activists in Cambodia, and condemns all acts of violence, politically motivated charges, arbitrary detention, questioning, sentences and convictions in respect of these individuals; - Urges the Cambodian authorities to revoke the arrest warrant for, and drop all charges against, opposition leader Sam Rainsy and CNRP members of the National Assembly and Senate, including Senator Hong Sok Hour; calls for the immediate release of the five human rights defenders still in preventive custody, namely Ny Sokha, Nay Vanda, Yi Soksan, Lim Mony and Ny Chakra, for these politicians, activists and human rights defenders to be allowed to work freely without fear of arrest or persecution, and for an end to political use of the courts to

		prosecute people on politically motivated and trumped-up charges; calls on the National Assembly to reinstate Sam Rainsy, Um Sam An and Hong Sok Hour immediately and to restore their parliamentary immunity; - Urges the Cambodian authorities to drop all politically motivated charges and other criminal proceedings against ADHOC and other Cambodian human rights defenders, to cease all threats to apply repressive LANGO provisions, together with all other attempts to intimidate and harass human rights defenders and national and international organisations, and to release immediately and unconditionally all those jailed on politically motivated and trumped-up charges;
CHINA Gui Minhai, Lui Bo, Zhang Zhiping, Lin Rongji and Lee Po	Gui Minhai, Lui Bo, Zhang Zhiping, Lin Rongji and Lee Po, associated with the publishing house Mighty Current and its bookstore, sold literary works critical of Beijing. They were allegedly abducted by China's mainland authorities, from Hong Kong and other locations. In early January 2016, Gui Minhai released a media statement in mainland China, maintaining that the travelled voluntarily to mainland China, in what appeared to be a forced confession to an earlier conviction by China.	In the resolution of 04 February 2016, the European Parliament: - Calls on the Chinese Government to report without delay any information relating to the missing booksellers, and to engage in immediate inclusive and transparent dialogue and communication on the matter between the mainland authorities and those in Hong Kong; notes as a positive development the communication from Lee Po and his reunification with his spouse; - Expresses its concerns over allegations of mainland China's law enforcement agencies operating in Hong Kong; recalls that it would be a violation of the Basic Law if mainland law enforcement agencies had been operating in Hong Kong; believes this would be inconsistent with the 'one country, two systems' principle; calls on China to respect the guarantees of autonomy granted to Hong Kong in the Basic Law.

Gui Minhai	Gui Minhai, a book publisher and shareholder of the publishing house and of a bookstore selling literary works critical of Beijing, disappeared in Pattaya, Thailand, on 17 October 2015 without trace. Between October and December 2015 four other Hong Kong residents (Lui Bo, Zhang Zhiping, Lam Wing-Kee and Lee Bo) who worked for the same bookstore also disappeared. Apart from Gui Minhai, the other four disappeared ones have returned to Hong Kong. There is enough evidence to believe that Chinese authorities detained all detainees, forcing them to record fake confessions in front of TV cameras.	In its resolution of 24 November 2016, the European Parliament: - Expresses its grave concern over the lack of knowledge of the whereabouts of Gui Minhai; calls for the immediate publication of detailed information on his whereabouts and calls for his immediate safe release and for him to be given the right to communication;
Larung Gar Tibetan Buddhist Academy	The Larung Gar Institute, the largest Tibetan Buddhist centre in the world founded in 1980, is currently facing extensive demolition by the Chinese Government with the objective of downsizing the academy by fifty percent, evicting around 4 600 residents by force and destroying around 1 500 dwellings. The evictees are to be forcibly enrolled in so-called 'patriotic education' exercises.	In its resolution of 15 December 2016, the European Parliament: - Calls on the Chinese authorities to initiate a dialogue and to engage constructively on developments in Larung Gar with the local community and its religious leaders, and to address concerns regarding overcrowded religious institutes by allowing Tibetans to establish more institutes and build more facilities; calls for adequate compensation and the re-housing of Tibetans who have been evicted during the demolitions in Larung Gar at the place of their choice to continue their religious activities;
Ilham Tohti	Uighur economics professor Ilham Tohti was sentenced to life imprisonment on 23 September 2014 on the charge of alleged separatism after being arrested in January of the same year. There are allegations that the due process of law was not respected, in particular with regard to the right to a proper defence. In the Xinjiang region, in which the Muslim Uighur ethnic minority is mainly located, has experienced repeated outbreaks of ethnic unrest and violence. Ilham Tohti has always rejected separatism and violence and sought reconciliation based on respect for Uighur culture;	- Strongly condemns the imprisonment of Ilham Tohti who is serving a life sentence on alleged charges of separatism; deplores the fact that the due process of law was not respected and that he did not benefit from the right to a proper defence; urges the Chinese authorities to respect the norm of granting one visit per month for family members; - Calls for the immediate and unconditional release of Ilham Tohti and of his supporters detained in relation to his case;

		further calls for Ilham Tohti's teaching permit to be restored and for his free movement to be guaranteed within and outside China; - Is worried about the adoption of the package of security laws and its impact on minorities in China, particularly the law on counter-terrorism that could lead to the penalisation of peaceful expression of Tibetan culture and religion and the law on the management of international NGOs which will come into effect on 1 January 2017 and will place human rights groups under the strict control of the government, as this constitutes a strictly top-down approach instead of encouraging partnership between local and central government and civil society;
DJIBOUTI Omar Ali Ewado	Omar Ali Ewado, was detained incommunicado from 29 December 2015 to 14 February 2016 for publishing a list of the victims of a massacre in which 27 people were killed and more than 150 wounded by the authorities at a cultural celebration in Buldugo on 21 December 2015 and those still missing.	In its resolution of 12 May 2016, the European Parliament: - Deplores the killings carried out at the cultural ceremony on 21 December 2015 and the ensuing detentions and acts of harassment of human rights defenders and opposition members; expresses its condolences to the families of the victims and demands a full and independent inquiry with a view to identifying and bringing to justice those responsible; reiterates its condemnation of arbitrary detention and calls for the rights of the defence to be respected;
DRC Fred Bauma, Yves Makwambala	F. Bauma and Y. Makwambala, human rights activists from the Filimbi ('Whistle') movement, were arrested for participating in a workshop intended to encourage Congolese young people to perform their civic duties peacefully and responsibly, were put in jail in May 2015. They were released on 23 August 2016 after a	In its resolution of 10 March 2016, the European Parliament: - Expresses deep concern about the deteriorating security and human rights situation in the DRC, and in particular about the continual reports of increasing political violence and the severe restrictions and intimidation faced by human rights defenders,

	ruling by the Supreme Court of Justice.	political opponents and journalists ahead of the upcoming electoral cycle; insists on the government's responsibility to prevent any deepening of the current political crisis or escalation of violence and to respect, protect and promote the civil and political rights of its citizens; - Strongly condemns any use of force against peaceful, unarmed demonstrators; recalls that freedom of expression, association and assembly is the basis of a dynamic political and democratic life; strongly condemns the increasing restrictions of the democratic space and the targeted repression of members of the opposition, civil society and the media; calls for the immediate and unconditional release of all political prisoners, including Yves Makwambala, Fred Bauma and other Filimbi and LUCHA activists and supporters, and the human rights defender Christopher Ngoyi;
EGYPT Giulio Regeni	Giulio Regeni, a 28-year-old Italian doctoral student at Cambridge University, disappeared on 25 January 2016 after leaving his home in Cairo; his body was found on 3 February 2016 next to a road in the outskirts of Cairo. Giulio Regeni was conducting research in Egypt on trade union politics. According to the Italian ambassador to Cairo, G. Regeni was found to have been subjected to severe beating and torture	In its resolution of 10 March 2016, the European Parliament: - Calls on the Egyptian authorities to provide the Italian authorities with all the documents and information necessary to enable a swift, transparent and impartial joint investigation into the case of Giulio Regeni in accordance with international obligations, and for every effort to be made to bring the perpetrators of the crime to justice as soon as possible; - Underlines with grave concern that the case of Giulio Regeni is not an isolated incident, but that it occurred within a context of torture, death in custody and enforced disappearances across Egypt in recent years, in clear violation of Article 2 of the EU-Egypt Association Agreement, which states that the relations between the EU and Egypt are to

		be based on respect for democratic principles and fundamental human rights as set out in the Universal Declaration on Human Rights, which is an essential element of the agreement; calls, therefore, on the European External Action Service (EEAS) and the Member States to raise with the Egyptian authorities the routine practice of enforced disappearances and torture and to press for effective reform of Egypt's security apparatus and judiciary;
ETHIOPIA Bekele Gerba Getachew Shiferaw, Yoanathan Teressa and Fikadu Mirkana Eskinder Nega, Temesghen Desalegn, Solomon Kebede, Yesuf Getachew, Woubshet Taye, Saleh Edris and Tesfalidet Kidane Andargachew Tsege	B. Gerba, Deputy Chairman of the Oromo Federalist Congress (OFC), was arrested on 23 December 2015 and reportedly hospitalised shortly afterwards. These leading activists were arbitrarily arrested, without the Ethiopian authorities presenting any charges when doing so. Ethiopia continues to imprison journalists and opposition political party members for their views and opinions, with them having been convicted in unfair trials or are detained without charge. The British-Ethiopian citizen and leader of an opposition party in exile was arrested in June 2014, after being condemned in absentia to death years earlier. He is still in the death row.	In its resolution of 21 January 2016, the European Parliament: - Strongly condemns the recent use of excessive force by the security forces in Oromia and in all Ethiopian regions, and the increased number of cases of human rights violations; expresses its condolences to the families of the victims and urges the immediate release of all those jailed for exercising their rights to peaceful assembly and freedom of expression; - Condemns the excessive restrictions placed on human rights work by the Charities and Societies Proclamation, which denies human rights organisations access to essential funding, endows the Charities and Societies Agency with excessive powers of interference in human rights organisations and further endangers victims of human rights violations by contravening principles of confidentiality;
GAMBIA (The) Solo Sandeng	Opposition leader and member of the United Democratic Party, was arrested on 14 April 2016 and died in detention shortly after his arrest in suspicious circumstances.	In its resolution of 12 May 2016, the European Parliament: - Calls for the immediate release of all protestors arrested in relation to the 14 and 16 April 2016

Ousainou Darboe Alagie Abdoulie Ceesay, Ousman Jammeh, Sheikh Omar Colley, Imam Ousman Sawaneh and Imam Chernob Gassama	O. Darboe was arrested and put in state custody, allegedly suffering from torture. Director of the independent radio station Teranga FM, A.A. Ceesay, was arrested on 2 July 2015 by state authorities arbitrarily. The other individuals are former key political figures and religious personalities, and they have also suffered from arbitrary detention by state authorities.	protests; requests that the Government of the Republic of The Gambia ensure due process for any suspects detained on allegations of participating in the attempted unconstitutional change of government; calls on the authorities of The Gambia to guarantee the physical and psychological integrity of these suspects in all circumstances and to secure medical treatment for those injured without delay; expresses its concern regarding the testimonies of torture and ill-treatment of other prisoners;
HONDURAS Berta Cáceres and Nelson García Paola Barraza	On 3 March 2016 Berta Cáceres, a prominent environmentalist and indigenous rights leader and the founder of the Civic Council of Popular and Indigenous Organisations of Honduras (COPINH), was assassinated in her home by unidentified men. Shortly after, on 16 March 2016, Nelson García, also a member of COPINH, was murdered. Both human rights defenders had for many years had resisted the Agua Zaca hydroelectric dam in the Gualcarque River. The Honduran Government has been actively engaged in the investigation of both murderers. However, these deaths come to enlarge the list of human rights defenders killed between 2010 and 2016, amounting to 15 in late 2016. On 24 January 2016, Paola Barraza was murdered, who was a defender of LGBTI rights, a transexual woman and a member of the Arcoiris association. Her death increases the toll of other prominent LGBTI activists, amounting at least to seven in 2015, and at least 235 since 1994.	In its resolution of 14 April 2016, the European Parliament: - Condemns in the strongest terms the recent assassination of Berta Cáceres, Nelson García and Paola Barraza, as well as each of the earlier assassinations of other human rights defenders in Honduras; extends its sincere condolences to the families and friends of all of those human rights defenders; - Calls, as a matter of urgency, for immediate, independent, objective and thorough investigations into these and previous murders in order to bring their intellectual and material authors to justice and to put an end to impunity; welcomes the fact that, at the request of the Honduran Government, the investigation into the murder of Ms Cáceres includes representatives of the UN High Commissioner for Human Rights and of the OAS; takes the view that instruments available within the framework of the UN and the IACHR, such as an independent international investigation, as requested by the victims, could help to ensure impartial and fair investigation of these murders; - Expresses its deep concern at the climate of extreme violence,

		particularly against LGBTI people and those who defend their rights; stresses the need to carry out immediate, thorough and impartial investigations into the killings of active members of various LGBTI human rights organisations;
CHINA Gui Minhai, Lui Bo, Zhang Zhiping, Lin Rongji and Lee Po	Gui Minhai, Lui Bo, Zhang Zhiping, Lin Rongji and Lee Po, associated with the publishing house Mighty Current and its bookstore, sold literary works critical of Beijing. They were allegedly abducted by China's mainland authorities, from Hong Kong and other locations. In early January 2016, Gui Minhai released a media statement in mainland China, maintaining that he travelled voluntarily to mainland China, in what appeared to be a forced confession to an earlier conviction by China.	In the resolution of 04 February 2016, the European Parliament: - Calls on the Chinese Government to report without delay any information relating to the missing booksellers, and to engage in immediate inclusive and transparent dialogue and communication on the matter between the mainland authorities and those in Hong Kong; notes as a positive development the communication from Lee Po and his reunification with his spouse; - Expresses its concerns over allegations of mainland China's law enforcement agencies operating in Hong Kong; recalls that it would be a violation of the Basic Law if mainland law enforcement agencies had been operating in Hong Kong; believes this would be inconsistent with the 'one country, two systems' principle; calls on China to respect the guarantees of autonomy granted to Hong Kong in the Basic Law.
INDIA 35 crew members, among which Estonians and Britons	On 12 October 2013 the 35-strong crew (including 14 Estonians and 6 Britons, as well as Indians and Ukrainians) of the US-based, Sierra Leone-flagged and privately owned ship the MV Seaman Guard Ohio were arrested in Tamil Nadu state (India) and charged with illegally possessing weapons in Indian waters. Despite attempts to drop the charges against them, the Supreme Court ordered the trial to proceed, which on 12 January 2016 sentenced the 35 sailors to a	In its resolution of 21 January 2016, the European Parliament: - Calls on the Indian authorities to ensure that the case of the MV Seaman Guard Ohio crew is dealt with on a basis of full respect for the human and legal rights of the defendants, in line with the obligations enshrined in the various human rights charters, treaties and conventions that India has signed up to.

	maximum of five years prison term and a fine of INR 3 000 (EUR 40).	
IRAQ Yazidi and other minorities	August 2014 ISIS/Daesh attacked Yazidi communities around Sinjar city in Iraq's Nineveh province, reportedly killing thousands. Several mass graves were found after Kurdish forces retook areas north of Mount Sinjar by December 2014. When the Kurdish forces retook Sinjar city in mid-November 2015, additional killing sites and apparent mass graves were discovered. The European Parliament recognised on 4 February 2016 that ISIS/Daesh is committing genocide against Christians and Yazidis, among other minorities, which amount to war crimes, crimes against humanity and genocide.	In its resolution of 15 December 2016, the European Parliament: - Strongly appeals to the international community, in particular to the UN Security Council, to consider the reported mass graves in Iraq as further evidence of genocide and to refer ISIS/Daesh to the International Criminal Court (ICC); - Is particularly alarmed by the situation of women and children in the conflict, in particular the Yazidi women and children who are victims of persecution, executions, torture, sexual exploitation and other atrocities; insist that a full range of medical services should be made available, in particular for rape victims; calls, as a matter of urgency, for the EU and its Members States to work closely with the World Health Organisation (WHO) and to support it to this end; calls for the immediate release of all women and children who remain captives of ISIS/Daesh.
KAZAKHSTAN Guzal Baidalinova and Yulia Kozlova Seytkazy Matayev and Aset Matayev	In December 2015 the Kazakh authorities detained Guzal Baidalinova, a journalist and the owner of the Nakanune.kz online news site, in connection with a criminal case on charges of 'deliberately publishing false information'. On 29 February 2016 a court acquitted journalist Yulia Kozlova, who also writes for Nakanune.kz. The head of the National Press Club and journalists' union, Seytkazy Matayev, underwent a criminal investigation accused of corruption of public funds.	In its resolution of 10 March 2016, the European Parliament: - Expresses its concerns about the climate for media and free speech in Kazakhstan; is very concerned about the pressure on independent media outlets and the possible negative implications of new draft legislation on the funding of civil society organisations; points out that freedom of speech for independent media, bloggers and individual citizens is a universal value that cannot be bargained away;

Ermek Narymbaev and Serikzhan Mambetalin, Bolatbek Blyalov Vladimir Kozlov, Vadim Kuramshin and Aron Atabek	Ermek Narymbaev and Serikzhan Mambetalin were convicted on 22 January 2016 on charges of 'inciting national discord' to three years and two years in prison respectively. Bolatbek Blyalov was put under limited house arrest on similar grounds V. Kozlov, C. Kuramshin and A. Atabek, human rights defenders and lawyers, were convicted on political grounds, and are being deprived of their rights as prisoners.	- Regrets the indiscriminate blocking of news, social media and other websites on the grounds that they feature unlawful content, and calls on the Kazakh authorities to ensure that any measure to restrict access to internet resources is based on law; is concerned about the amendments to the Communications Law adopted in 2014; - Calls on the Kazakh authorities to quash the convictions of bloggers, including Ermek Narymbaev, Serikzhan Mambetalin and Bolatbek Blyalov; calls for the release of Guzal Baidalinova; calls for an end to the harassment of Seytkazy and Aset Matayev; points out, in this connection, that cases involving journalists should be public and that there should be no harassment during the proceedings; - Is deeply worried about the disrespect and violation of prisoners' rights in Kazakhstan's prison system; is concerned about the physical and mental well-being of prisoners Vladimir Kozlov, Vadim Kuramshin (who won the Ludovic Trarieux International Human Rights Prize 2013) and Aron Atabek, who have been convicted on political grounds, and demands that they receive immediate access to necessary medical treatment and are allowed regular visits, including by family members, legal representatives and representatives of human rights and prisoners' rights organisations;
MALAWI Persons with albanism	PWA are facing some of the most extreme forms of persecution and human rights violations, ranging from widespread societal discrimination, verbal abuse and exclusion from public services to	In its resolution of 7 July 2017, the European Parliament: - Expresses its deep concern at the continuous and widespread discrimination and persecution

	killings, abductions, rape and mutilations; whereas human rights observers reported 448 attacks on albinos in 2015 alone across 25 African countries. It is highly likely that these numbers are underestimated as the authorities do not systematically monitor and document such crimes or lack the capacity and resources to conduct thorough investigations.	faced by persons with albinism in Africa, in particular following the recent rise in violence in Malawi; strongly condemns all killings, abductions, mutilations and other inhuman and degrading treatment suffered by PWA and expresses its condolences and solidarity to the families of the victims; condemns also any speculative trading in PWA's body parts; - Deplores the silence and inertia surrounding these events; recalls that the primary responsibility of a state is to protect its citizens, including vulnerable groups, and urges the Government of Malawi and the authorities of all the countries affected to take all the necessary measures to eliminate all forms of violence and discrimination against PWA and protect their dignity, human rights and well-being, as well as those of their family members.
MYANMAR The Rohingya people	Approximately one million Rohingya are one of the world's most persecuted minorities, and have been officially stateless since the 1982 Burmese Citizenship Law. The Rohingya are unwanted by the Myanmar authorities and by neighbouring countries, although some of the latter host large refugee populations. The UN High Commissioner for Human Rights Zeid Ra'ad Al Hussein, in his report of 20 June 2016, described the continued serious rights violations against the Rohingya, including arbitrary deprivation of nationality, which renders them stateless, severe restriction of freedom of movement, threats to life and security, denial of the rights to health and education, forced labour, sexual violence and limitations on their political rights, 'which may amount to crimes against humanity'.	In its resolution of 7 July 2016, the European Parliament: - Reiterates its deepest concern about the plight of Rohingya refugees in South-East Asia and calls for regional and international mobilisation to provide them with urgent assistance in their extremely vulnerable situation; expresses its condolences to the families of victims of human traffickers, violence and lack of protection from official authorities in destination countries; - Calls on the Government of Myanmar to safeguard the Rohingya people from any form of discrimination and to end impunity for violations against the Rohingya; recalls the long-overdue statement of 18 May 2015 by the spokesperson for Ms Suu Kyi's party, the NLD, that the Government of Myanmar should grant citizenship to the Rohingya minority; calls on Ms Suu Kyi, a winner of the Sakharov Prize, to

The Rohingya people	On 9 October 2016 gunmen attacked three police outposts near the Bangladesh border, leaving nine police officers dead and many weapons missing; whereas the Government of Myanmar claimed the gunmen were Rohingya militiamen and, following this, declared Maungdaw district an 'operation zone' with curfews and other severe restrictions, including for journalists and outside observers, who are not allowed to access the area. According to human rights organisations, local sources report serious human rights abuses by government forces in the so-called operation zone. The Government of Myanmar has reported the deaths of 69 alleged militants and 17 members of the security forces, a claim which cannot be independently verified due to access restrictions.	use her key positions in the Government of Myanmar to improve the situation of the Rohingya minority. In its resolution of 15 December 2016, the European Parliament: - Is extremely concerned about the reports of violent clashes in northern Rakhine State and deplores the loss of lives, livelihoods and shelter and the reported disproportionate use of force by the armed forces of Myanmar; confirms that the Myanmar authorities have a duty to investigate the 9 October 2016 attacks and prosecute those responsible, but that this must be done in accordance with human rights standards and obligations; - Recommends that the governments of the countries that cope with the influx of Rohingya refugees cooperate closely with the UNHCR, which has the technical expertise to screen for refugee status and the mandate to protect refugees and stateless people; urges those countries to respect the principle of non-refoulement and not to push the Rohingya refugees back, at least until a satisfactory and dignified solution for their situation has been found; calls in particular upon Bangladesh to allow the entry of Rohingya refugees, whilst acknowledging the efforts already made by Bangladesh to host several hundred thousand refugees.
NIGERIA Victims of Boko Haram	Boko Haram killed at least 8 200 civilians in 2014 and 2015. It is estimated that more than 2,6 million people have been displaced and more than 14,8 million affected by the Boko Haram insurgency. Around 270 schoolgirls were abducted by Boko Haram on 14-15 April 2014 from a school in Chibok,	In its resolution of 14 April 2016, the European Parliament: - Strongly condemns the recent violence and attacks by Boko Haram, and calls on the Federal Government to protect its population and address the root causes of the violence by ensuring equal rights for all citizens, including by addressing the issues

	north-east Nigeria, and whereas the majority are still missing. It is feared that most were forced to either marry insurgents or to become insurgents themselves, subjected to sexual violence or sold into slavery, and non-Muslim girls were forced to convert to Islam. Boko Haram has abducted more than 2 000 women and girls since 2009, including around 400 from Damasak in Borno state on 24 November 2014.	of inequality, control of fertile farmlands, unemployment and poverty; rejects any violent retaliation in breach of humanitarian law perpetrated by the Nigerian military; welcomes, however, the Nigerian Army's 'Safe Corridor' programme designed to rehabilitate Boko Haram fighters; - Calls on the Nigerian Government to develop a comprehensive strategy that addresses the root causes of terrorism, and to investigate, as promised, evidence that the Nigerian military might have committed human rights violations; welcomes the Abuja Security Summit, to take place in May 2016, and calls on all stakeholders to identify concrete, viable solutions to fight terrorism without sacrificing respect for human rights and democracy; further underlines the importance of regional cooperation in addressing the threat posed by Boko Haram;
PAKISTAN Asia Bibi	Asia Bibi has been charged with a blasphemy crime and sentenced to death. Her case is embedded in a more general atmosphere of lack of freedom of religion and belief, where Christians and other minorities face not only persecution by extremists, but also legal discrimination, in particular through Pakistan's blasphemy laws, which are discriminatory and are widely misused by those with personal and political motives. Certain student unions at the universities and the Khatm-e-Nubuwwat Lawyers' Forum, are reportedly the driving force behind the rise in prosecutions for blasphemy charges in the Pakistani courts and is against any attempts by legislators to reform the relevant law.	In its resolution of 14 April 2016, the European Parliament: - Expresses deep concern at the systemic and grave violations of freedom of religion and belief in Pakistan; stresses the importance of respect for the fundamental rights of all religious and ethnic minorities living in Pakistan so that they can continue to live in dignity, equality and safety, and practise their religion in complete freedom without any kind of coercion, discrimination, intimidation or harassment, in accordance with the founding principles of Pakistan;

PHILIPPINES (The) Victims of the war on drugs	During his election campaign and first days in office, President Duterte repeatedly urged law enforcement agencies and the public to kill suspected drug traffickers who did not surrender, as well as drug users. Figures released by the Philippine National Police show that from 1 July to 4 September 2016 police killed over a thousand suspected drug pushers and users, and whereas further police statistics attribute the killing of over a thousand alleged drug dealers and users in the past two months to unknown gunmen; whereas, as reported by Al Jazeera, more than 15 000 drug suspects have been arrested, mostly on the basis of hearsay and allegations put forward by fellow citizens, and whereas almost 700 000 have surrendered 'voluntarily' to police and registered for treatment under the Tokhang programme in order to avoid being targeted by police or vigilantes.	In its resolution of 15 September 2016, the European Parliament: - Understands that in the Philippines millions of people are negatively affected by the high level of drug addiction and its consequences; expresses its strongest concerns, however, at the extraordinarily high numbers killed during police operations and by vigilante groups in the context of an intensified anti-crime and anti-drug campaign targeting drug dealers and users, and urges the Government of the Philippines to put an end to the current wave of extrajudicial executions and killings; - Urges the Philippine Government to condemn the actions of vigilante groups and to investigate their responsibility for the killings; urges the Philippine authorities to conduct an immediate, thorough, effective and impartial investigation in order to identify all those responsible, to bring them before a competent and impartial civil tribunal and to apply the penal sanctions provided for by the law.
RUSSIA Ildar Dadin	In early December 2015 the Russian opposition activist Ildar Dadin was sentenced to three years in jail after organising a series of peaceful anti-war protests and assemblies, being the first person in Russia to be convicted under a tough public assembly law adopted in 2014. Ildar Dadin was sentenced to two years and a half on appeal, and has reportedly suffered repeated torture, beatings, inhumane treatment and threats of murder at the hands of the Russian authorities. The number of political prisoners in Russia has significantly	In its resolution of 24 November 2016, the European Parliament: - Urges the Russian authorities to conduct a thorough and transparent investigation of the allegations made by Ildar Dadin of torture and ill-treatment, with the participation of independent human rights experts; calls for an independent investigation into the allegations of torture, abuse and degrading and inhumane treatment on the part of state officials in Russian detention facilities, labour camps and prisons; - Reminds Russia of the importance of full compliance

	increased in recent years, which was in November 2016 of 102, according to the Memorial Human Rights Centre. At the same time, Russia is severely tightening its control and repression over human rights organisations.	with its international legal obligations, as a member of the Council of Europe and the Organisation for Security and Cooperation in Europe, and with fundamental human rights and the rule of law as enshrined in various international treaties and agreements that Russia has signed and is party to; underlines that the Russian Federation can be considered a reliable partner in the sphere of international cooperation only if it keeps up its obligations under international law; in this regard, expresses its concern over the presidential decree withdrawing Russia from the Rome Statute of the ICC;
RWANDA Victoire Ingabire	On 30 October 2012 Victoire Ingabire, President of the Unified Democratic Forces (UDF), was sentenced to eight years' imprisonment for conspiracy to harm the authorities using terrorism, and for minimising the 1994 genocide, on the basis of relations with the Democratic Forces for the Liberation of Rwanda (FDLR). In September 2016 a delegation from the European Parliament was denied access to jailed opposition leader Victoire Ingabire. Human rights organisations have denounced the first-instance trial of Victoire Ingabire, as serious irregularities were observed and she was treated unfairly. In its report, Amnesty International points to prejudicial public statements made by the Rwandan President in advance of her trial, and a reliance on confessions from detainees in Camp Kami where torture is alleged to be used. In 2015, Ms Ingabire appealed to the African Court on Human and Peoples' Rights, accusing the Rwandan Government of violating her rights. In March 2015, Rwanda	In its resolution of 6 October 2016, the European Parliament: - Strongly condemns politically motivated trials, the prosecution of political opponents and the prejudging of the outcome of the trial; urges the Government of Rwanda to extend economic and social achievements to the field of human rights in order to fully move towards a modern and inclusive democracy; urges the Rwandan authorities to ensure that Victoire Ingabire's appeal process is fair and meets the standards set under Rwandan and international law; underlines that trials and the charges brought against accused persons cannot be based on vague and imprecise laws, and the misuse thereof, as is occurring in the case of Victoire Ingabire; - Expresses its deep concerns at the Rwandan Supreme Court's denial of appeal and judgement sentencing Victoire Ingabire to 15 years' imprisonment and at the worsening conditions of her detention; believes that the appeal process conducted in Rwanda did not meet international standards, including

Illuminée Iragena and Léonille Gasengayire	withdrew from the jurisdiction of the African Court, claiming that Rwanda's courts were capable of dealing with all local cases. On year later, the Rwandan Government withdrew its declaration allowing individuals to file complaints directly with the African Court on Human and Peoples' Rights, only days before judges were to hear a case brought against the Rwandan Government by Victoire Ingabire. FDU-Inkingi, V. Ingabire's party, is not able to register as a political party and several of its members were threatened, arrested or detained, including Illuminée Iragena and Léonille Gasengayire	Ms Ingabire's right to presumption of innocence; - Stresses that Rwanda's withdrawal in March 2016 from the jurisdiction of the African Court on Human and Peoples' Rights (ACHPR) just a few days prior to the hearing of the appeal case by Ms Ingabire is circumstantial and is aimed at limiting the direct access of individuals and NGOs to the Court; - Urges the Rwandan authorities to step up their efforts to investigate the cases of Illuminée Iragena, John Ndabarasa, Léonille Gasangayire and other individuals who are feared to have been forcibly disappeared, to reveal their whereabouts and release or try them, if they are in detention, as well as to ensure the fairness of the trials of actual or suspected government opponents or critics, including those of Frank Rusagara, Joel Mutabazi, Kizito Mihigo and their respective co-accused;
SUDAN Khalfálah Alafif Muktar, Arwa Ahmed Elrabie, Al-Hassan Kheiry, Imani-Leyla Raye, Abu Hureira Abdelrahman, Al-Baqir Al-Afif Mukhtar, Midhat Afifadeen and Mustafa Adam Petr Jašek, Hassan Abduraheem Kodi Taour, Kuwa Shamal and Abdulmonem Abdumawla Issa Abdumawla	On 29 February 2016 the NISS brutally raided the Khartoum Centre for Training and Human Development (TRACKS), a civil society organisation, following which the director Khalfálah Alafif Muktar and activists Arwa Ahmed Elrabie, Al-Hassan Kheiry, Imani-Leyla Raye, Abu Hureira Abdelrahman, Al-Baqir Al-Afif Mukhtar, Midhat Afifadeen and Mustafa Adam were arrested and charged with criminal conspiracy and waging war against the state, charges which carry the death penalty. Petr Jašek, Hassan Abduraheem Kodi Taour, Kuwa Shamal and Abdulmonem Abdumawla Issa Abdumawla were detained and faced trial on charges of highlighting alleged Christian suffering in war-ravaged areas of Sudan.	In its resolution of 6 October 2016, the European Parliament: - Condemns the arbitrary arrest and detention of activists and the ongoing detention of human rights defenders and journalists in Sudan; urges the Government of Sudan to guarantee the peaceful exercise of the freedoms of expression, association and assembly; underlines that the National Dialogue will only succeed if carried out in an atmosphere in which the freedoms of expression, media, association and assembly are guaranteed; - Reaffirms that freedom of religion, conscience or belief is a universal human right that needs to be protected everywhere and for everyone; demands that the Sudanese Government repeal any legal provisions that penalise or

		discriminate against individuals for their religious beliefs, especially in the case of apostasy and especially concerning Czech Christian aid worker Petr Jašek, Sudanese pastors Hassan Abduraheem Kodi Taour, Kuwa Shamal and Darfuri graduate student Abdulmonem Abdumawla Issa Abdumawla.
TAJIKISTAN Abubakr Azizkhodzhaev, Zaid Saidov, Umarali Kuvatov and Maksud Ibragimov Mahmadali Hayit, Saidumar Hussaini, Buzurgmehr Yorov, Nodira Dodajanova, Nuriddin Mahkamov, Shukhrat Kudratov and Firuz and Daler Tabarov	Abubakr Azizkhodzhaev was detained in February 2016 after raising critical concerns about corrupt business practices. Zaid Saidov was sentenced to 29 years in prison in prosecutions linked to his having run for office in the November 2013 presidential elections. Umarali Kuvatov was killed in Istanbul in March 2015 and Maksud Ibragimov was stabbed and kidnapped in Russia before being returned to Tajikistan and sentenced in July 2015 to 17 years' imprisonment. Tajikistan's political opposition have been systematically targeted; In September 2015 the Islamic Renaissance Party of Tajikistan (IRPT) was banned after being linked to a failed coup earlier that month. On 2 June 2016 the Supreme Court in Dushanbe sentenced Ahmadali Hayit and Saidumar Hussaini, deputy leaders of the banned IRPT, to life imprisonment on charges of having been behind an attempted coup in 2015. Several lawyers who applied to act as defence attorneys for IRPT defendants have received death threats and have been arrested, detained and imprisoned; whereas the arrests of Buzurgmehr Yorov, Nodira Dodajanova, Nuriddin Mahkamov, Shukhrat Kudratov and Firuz and Daler Tabarov raise major concerns about compliance with international standards relating to	In its resolution of 9 June 2016, the European Parliament: - Calls for the release of all those imprisoned on politically motivated charges, including Abubakr Azizkhodzhaev, Zaid Saidov, Maksud Ibragimov, IRPT deputy leaders Ahmadali Hayit and Saidumar Hussaini, and 11 other IRPT members; - Urges the Tajik authorities to quash the convictions of, and to release, attorneys and lawyers, including Buzurgmehr Yorov, Nodira Dodajanova, Nuriddin Mahkamov, Shukhrat Kudratov and Firuz and Daler Tabarov; - Urges the authorities of Tajikistan to give defence attorneys and political figures fair, open and transparent trials, to provide substantive protections and procedural guarantees in accordance with Tajikistan's international obligations and to authorise the reinvestigation by international organisations of all reported violations of human rights and dignity; calls for all those imprisoned or detained to be granted access to independent legal services, together with the right to meet their family members regularly; recalls that, for every sentence issued, clear evidence must be presented to justify the criminal charges brought against the defendant.

	the independence of lawyers, closed trials and limited access to legal representation.	
THAILAND Andy Hall	The workers' rights defender Mr Andy Hall, an EU citizen, was sentenced on 20 September 2016 to a three-year suspended jail term and fined THB 150 000 after contributing to a report by Finnish NGO Finnwatch exposing labour rights violations in a Thai pineapple processing plant, Natural Fruit Company Ltd. Andy Hall was formally indicted for criminal defamation and a computer crime relating to the online publication of the report, and whereas Mr Hall's two criminal cases were allowed to proceed through the Thai judicial system. On 18 September 2015 the Prakanong Court in Bangkok, ruling in favour of Mr Hall, upheld the dismissal of the other criminal defamation proceedings brought against him, which have been appealed by Natural Fruit Company Ltd and the Thai Attorney General and which are currently before the Supreme Court	In its resolution of 6 October 2016, the European Parliament: - Calls on the Thai Government to take all necessary measures to ensure that the rights – including the right to a fair trial – of Mr Hall and other human rights defenders are respected and protected, and to create an enabling environment conducive to the enjoyment of human rights and, specifically, to ensure that the promotion and protection of human rights are not criminalised; - Calls on the Thai authorities to ensure that the country's defamation laws are compliant with the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), to which it is a state party, and also to revise the Computer Crime Act, the current wording of which is too vague.
UKRAINE Crimean Tatars	The Russian Federation has illegally annexed Crimea and Sevastopol and therefore violated international law, including the UN Charter, the Helsinki Final Act, the 1994 Budapest Memorandum and the 1997 Treaty of Friendship, Cooperation and Partnership between the Russian Federation and Ukraine. Targeted abuses have been registered against the Tatar community, the majority of which opposed the Russian takeover and boycotted the so-called referendum on 16 March 2014, particularly through the	In its resolution of 4 February 2016, the European Parliament: - Condemns the severe restrictions on the freedoms of expression, association and peaceful assembly, including at traditional commemorative events such as the anniversary of the deportation of the Crimean Tatars by Stalin's totalitarian Soviet Union regime and cultural gatherings of the Crimean Tatars; stresses that, in line with international law, the Tatars, as an indigenous people of Crimea, have the right to maintain and strengthen their distinct political, legal, economic, social

	enforcement of Russia's vague and overly broad 'antiextremist' legislation to intimidate or silence critics; whereas these abuses include abduction, forced disappearance, violence, torture and extrajudicial killings that the de facto authorities have failed to investigate and prosecute	and cultural institutions; calls for respect for the Mejlis as the legitimate representation of the Crimean Tatar community, and for avoidance of any harassment and systematic persecution of its members; expresses concern at the infringement of their property rights and liberties, their intimidation and incarceration, and disrespect of their civic, political and cultural rights; notes with equal concern the restrictive re-registration requirements for media outlets, as well as for civil society organisations; - Calls on the Russian Federation authorities and the de facto authorities in Crimea, which are bound by international humanitarian law and international human rights law, to grant unimpeded access to Crimea for international institutions and independent experts from the OSCE, the United Nations and the Council of Europe, as well as for any human rights NGOs or news media outlets that wish to visit, assess and report on the situation in Crimea; calls on the Council and the EEAS to put pressure on Russia in this regard; welcomes the decision of the Secretary General of the Council of Europe to send his Special Representative for Human Rights to Crimea, as this was the first visit following the Russian annexation and is expected to provide a fresh assessment of the situation on the ground; looks forward to his findings; stresses that any international presence on the ground should be coordinated with Ukraine;
Crimean Tatars	On 26 April 2016 the so-called Supreme Court of Crimea ruled in favour of a request by the so-called Prosecutor-General of Crimea, Natalia Poklonskaya, accusing the Mejlis, which had been the representative body of the Crimean Tatars since its	In its resolution of 12 May 2016, the European Parliament: - Strongly condemns the decision of the so-called Supreme Court of Crimea to ban the Mejlis of the Crimean Tatar People, and demands its immediate reversal;

	establishment in 1991 and had enjoyed full legal status since May 1999, of extremism, terrorism, human rights violations, illegal actions and acts of sabotage against the authorities The Mejlis has now been declared an extremist organisation and included in the Russian Justice Ministry's list of NGOs whose activities must be suspended. The activities of the Mejlis have consequently been banned in Crimea and in Russia. The decision of the so-called Prosecutor-General and so-called Supreme Court of Crimea are intrinsic parts of the policy of repression and intimidation on the part of the Russian Federation, which is punishing this minority for its loyalty towards the Ukrainian state during the illegal annexation of the peninsula in 2014.	considers this decision to constitute systemic and targeted persecution of the Crimean Tatars, and to be a politically motivated action aimed at further intimidating the legitimate representatives of the Tatar community; stresses the importance of this democratically elected decision-making body representing the Crimean Tatar people; - Points out that the ban on the Mejlis of the Crimean Tatar People, which is the legitimate and recognised representative body of the indigenous people of Crimea, will provide fertile ground for stigmatising the Crimean Tatars, further discriminating against them and violating their human rights and basic civil liberties, and is an attempt to expel them from Crimea, which is their historical motherland; is concerned that the branding of the Mejlis as an extremist organisation may lead to additional charges in accordance with provisions of the Criminal Code of the Russian Federation; - Recalls that the banning of the Mejlis means that it will be prohibited from convening, publishing its views in the mass media, holding public events or using bank accounts; calls for the EU to provide financial support for the activities of the Mejlis while it is in exile; calls for increased financing for human rights organisations working on behalf of Crimea;
VIETNAM Lê Thu Hà, Nguyễn Văn Đài, Trần Minh Nhật, Trần Huỳnh Duy Thức, Thích Quảng Độ,	Vietnamese lawyer and human rights activist, Lê Thu Hà, was arrested on 16 December 2015, at the same time as a prominent fellow human rights lawyer, Nguyễn Văn Đài, who was arrested for conducting propaganda against the state.	In its resolution of 9 June 2016, the European Parliament: - Calls on the Government of Vietnam to put an immediate stop to all harassment, intimidation, and persecution of human rights, social and environmental activists; insists that the government

Kim Quốc Hoa	On 22 February 2016 human rights defender Trần Minh Nhật was attacked by a police officer at his home in Lâm Hà district, Lâm Đồng Province. Trần Huỳnh Duy Thức, who was imprisoned in 2009 after a trial with no meaningful defence, received a sentence of 16 years followed by five years under house arrest. There is serious concern for the deteriorating health of Buddhist dissident Thích Quảng Độ, who was currently under house arrest. The former editor-in-chief of the newspaper Người Cao Tuổi, had his journalist's licence revoked in early 2015 and was later prosecuted under Article 258 of the criminal code for abusing democratic freedoms, after the newspaper exposed a number of corrupt officials.	respect these activists' right to peaceful protest and release anyone still wrongfully held; asks for the immediate release of all activists who have been unduly arrested and imprisoned such as Lê Thu Hà, Nguyễn Văn Đài, Trần Minh Nhật, Trần Huỳnh Duy Thức and Thích Quảng Độ; - Condemns the conviction and harsh sentencing of journalists and bloggers in Vietnam such as Nguyễn Hữu Vinh and his colleague Nguyễn Thị Minh Thúy, and Đặng Xuân Diệu, and calls for their release; - Deplores the continuing violations of human rights in Vietnam, including political intimidation, harassment, assaults, arbitrary arrests, heavy prison sentences and unfair trials, perpetrated against political activists, journalists, bloggers, dissidents and human rights defenders, both on- and offline, in clear violation of Vietnam's international human rights obligations;
ZIMBABWE Promise Mkwanzani and Linda Masarira	In May 2016 thousands of demonstrators – informal traders, unemployed young people and, now, professional people – have taken to the streets in a number of urban centres across Zimbabwe to protest against job losses, mass unemployment and the government's failure to meet people's basic economic expectations, namely a labour market that provides jobs, a public workforce that is paid on time, a trustworthy stable currency and an affordable price regime. The protest movement led by clergyman Evan Mawarire, using the hashtag #ThisFlag, has drawn support from churches and the middle class, which had hitherto tended to steer clear of street politics.	In its resolution of 15 September 2016, the European Parliament: - Expresses serious concern about the increase in violence against demonstrators in Zimbabwe in recent months; notes with alarm the recently announced one-month ban on demonstrations; calls on the government and all parties in Zimbabwe to respect the right to demonstrate peacefully in order to address genuine concerns, and urges the Zimbabwean authorities to investigate allegations of excessive use of force and other human rights abuses by elements within the Zimbabwe police, and to hold them to account; - Expresses its continued concern about the abduction of Itai Dzamara; demands that habeas

	On 6 July 2016 the opposition movement #ThisFlag called for a national 'stay-away' day in protest against the government's inaction against corruption, impunity and poverty. This resulted in a massive shutdown of most shops and businesses in the capital and led to a severe crackdown by the authorities. Promise Mkwanaenzi, the leader of #Tajamuka, a social movement linked to the July stay-away, who was arrested and charged for inciting public violence, has been released on bail. #Tajamuka activist, Linda Masarira, was arrested during the protest in July 2016.	corpus be respected and that those responsible for his abduction be brought to justice;
--	--	--

ANNEX II: LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2016 and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

Country	Date of adoption in plenary	Title
<i>Africa</i>		
Ethiopia ⁺¹	21.01.2016	Ethiopia
Libya ^{*2}	04.02.2016	Situation in Libya
Egypt +	10.03.2016	Egypt, notably the case of Giulio Regeni
DRC +	10.03.2016	The Democratic Republic of the Congo
DRC *	01.12.2016	Situation in the Democratic Republic of the Congo
Nigeria +	14.04.2016	Nigeria
The Gambia +	12.05.2016	The Gambia
Djibouti +	12.05.2016	Djibouti
Malawi +	07.07.2016	Situation of persons with albinism in Africa, notably in Malawi
Somalia (no individual cases or minority) +	15.09.2016	Somalia
Zimbabwe +	15.09.2016	Zimbabwe
Sudan +	06.10.2016	Sudan
Rwanda +	06.10.2016	Rwanda, the case of Victoire Ingabire
<i>Americas</i>		
Honduras +	14.04.2016	Honduras: situation of human rights defenders
Brazil +	24.11.2016	Situation of the Guarani-Kaiowá in the Brazilian state of Mato Grosso do Sul
<i>Asia</i>		

¹ + - urgency resolution according to rule 135, EP RoP

² * - resolutions with human rights-related issues

North Korea (no individual cases or minority) +	21.01.2016	North Korea
India +	21.01.2016	EU citizens under detention in India, notably Estonian and UK seamen
China +	04.02.2016	The case of the missing book publishers in Hong Kong
Kazakhstan +	10.03.2016	Freedom of expression in Kazakhstan
Pakistan +	14.04.2016	Pakistan, in particular the attack in Lahore
Cambodia +	09.06.2016	Cambodia
Tajikistan +	09.06.2016	Tajikistan: situation of prisoners of conscience
Vietnam +	09.06.2016	Vietnam
Myanmar +	07.07.2016	Myanmar, notably the situation of the Rohingya
The Philippines +	15.09.2016	The Philippines
Thailand +	06.10.2016	Thailand, notably the situation of Andy Hall
China +	24.11.2016	The case of Gui Minhai, jailed publisher in China
Myanmar +	15.12.2016	The situation of the Rohingya minority in Myanmar
China +	15.12.2016	The cases of the Larung Gar Tibetan Buddhist Academy and Ilham Tohti
Europe		
Ukraine +	04.02.2016	Human rights situation in Crimea, in particular of the Crimean Tatars
Ukraine +	12.05.2016	Crimean Tatars
Turkey *	27.10.2016	Situation of Journalists in Turkey
Russia +	24.11.2016	The case of Ildar Dadin, prisoner of conscience in Russia
Middle East		
Bahrain +	04.02.2016	Bahrain: the case of Mohammed Ramadan
Bahrain +	07.07.2016	Bahrain

Syria *	06.10.2016	Situation in Syria
Iraq *	27.10.2016	Situation in Northern Iraq/Mosul
Syria *	26.11.2016	Situation in Syria
Iraq +	15.12.2016	Mass graves in Iraq
Yemen *	25.02.2016	Situation in Yemen
<i>Cross-cutting issues</i>		
UNHRC sessions	21.01.2016	EU priorities for the UNHRC sessions in 2016
Persecution of religious minorities	04.02.2016	Systematic mass murder of religious minorities by ISIS
Migration	12.04.2016	The situation in the Mediterranean and the need for a holistic EU approach to migration
International Humanitarian Law	28.04.2016	Attacks on hospitals and schools as violations of international humanitarian law
Women & migration	08.03.2016	The situation of women refugees and asylum seekers in the EU
Trafficking	12.05.2016	Preventing and combating trafficking in human beings
Trafficking	05.07.2016	The fight against trafficking in human beings in the EU's external relations
Torture	04.10.2016	Trade in certain goods which could be used for capital punishment, torture or other treatment or punishment
Migration	25.10.2016	Human rights in migration in third countries
Women	13.12.2016	Rights of Women in the Eastern Partnership States
Corporate liability and human rights	25.10.2016	Corporate liability for serious human rights abuses in third countries
Social and environmental standards and human rights	05.07.2016	Social and environmental standards, human rights and corporate responsibility

7.11.2017

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

aastaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi ja demokraatiat maailmas 2016. aastal ning Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas (2017/2122(INI))

Arvamuse koostaja: Jordi Solé

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et EL on võtnud kohustuse edendada soolist võrdõiguslikkust ja tagada soolise aspekti arvestamise kõigis oma meetmetes;
- B. arvestades, et relvakonfliktide korral on naised ja lapsed, sealhulgas naistest ja lastest pagulased, ühiskonna üks kõige haavatavamaid rühmi;
- C. arvestades, et seksuaal- ja reproduktiivtervis ning seonduvad õigused põhinevad peamistel inimõigustel ning on inimväärikuse oluline osa; arvestades, et need ei ole veel maailmas igal pool tagatud;
- D. arvestades, et naiste- ja tütarlastevastane vägivald on üks kõige levinum inimõiguste rikkumine maailmas ning puudutab kõiki ühiskonnatasandeid, olenemata vanusest, haridusest, sissetulekust, ühiskondlikust positsioonist või päritolu- või elukohariigist, ning takistab oluliselt soolise võrdõiguslikkuse saavutamist;
- E. arvestades, et meeste ja naiste võrdõiguslikkuse ELi strateegias nähakse ette soolise võrdõiguslikkuse integreerimine liidu kaubanduspoliitikasse;
- 1. tuletab meelde, et naiste ja meeste võrdõiguslikkus on Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide üks aluspõhimõtteid ning soolise aspekti arvestamine on üks liidu põhieesmärkidest, nagu on sätestatud aluslepingutes; kutsub seetõttu komisjoni üles integreerima soolise aspekti arvestamise ELi keskse põhimõttena kõikidesse ELi õigusaktidesse, suunistesse, meetmetesse ja rahastamisvahenditesse, pöörates eritähelpanu ELi välissuhete poliitikale; rõhutab, et tugevdada tuleb ELi

delegatsioonide rolli ning Euroopa välisteenistuse soolise võrdõiguslikkuse peanõuniku rolli, tagades tema pädevusvaldkonnale eraldi eelarve;

2. tuletab meelde, et ELi tegevuskava soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise kohta arengukoostöös on ELi jaoks üks peamisi vahendeid soolise võrdõiguslikkuse parandamiseks kolmandates riikides, ning usub seetõttu, et soolise võrdõiguslikkuse teine tegevuskava tuleks esitada komisjoni teatisena; kutsub komisjoni üles võtma arvesse Euroopa Parlamendi resolutsiooni soolist võrdõiguslikkust ja naiste mõjuvõimu suurendamist arengukoostöös käsitleva ELi tegevuskava uuendamise kohta;
3. palub komisjonil lisada vabakaubanduslepingutesse nende kolmandate riikidega, kus naiste õigused on piiratud või olematud, punktid, milles kutsutakse neid riike üles rakendama naiste õiguste tunnustamiseks aktiivseid poliitikameetmeid;
4. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles jätkuvalt toetama inimõiguste kaitsjaid, naiste organisatsioone ja naisjuhte kui aktiivseid osalejaid, kes on pühendunud naiste õiguste edendamisele ja kaitsmisele ning teadlikkuse suurendamisele nende kohta;
5. kutsub Euroopa välisteenistust üles tagama, et naiste staatuse komisjoni 61. istungjärgu tulemused lisataks tema poliitikasse ja et need annaksid uut hoogu naiste majandusliku mõjuvõimu suurendamiseks soolise ebavõrdsuse käsitlemisel muutuvus töömaailmas;
6. juhib tähelepanu sellele, et naiste mõjuvõimu suurendamine aitab kaasa kaasava, õiglase ja rahumeelse ühiskonna ning kestliku arengu saavutamisele; rõhutab, et kõigis kestliku arengu eesmärkides on keskendutud selgesõnaliselt soolisele võrdõiguslikkusele ja naiste mõjuvõimu suurendamisele ning et rohkem tuleb pingutada selle nimel, et tagada täiel määral naiste õigused ning rakendada tulemuslikult poliitikameetmeid, mis edendavad majandusliku ja sotsiaalse mõjuvõimu suurendamist ning naiste osalust otsuste tegemises; rõhutab, et eritählepanu tuleks pöörata põlisrahvaste hulka kuuluvate naiste mõjuvõimu suurendamisele;
7. juhib tähelepanu asjaolule, et naisi tuleks julgustada organiseeruma ametiühingute kaudu ja et neid ei tohiks diskrimineerida äritegevuse rahastamise taotlemisel;
8. soovib tungivalt seada hariduse Euroopa välisteenistuse poliitika keskmesse, et tagada kõigile lastele täielik ja võrdne juurdepääs haridusele, eelkõige konfliktide kontekstis ning humanitaar- ja rändekriisides, kus lapsed võivad jääda ilma põhihariduseta; rõhutab, et eritählepanu tuleks pöörata tütarlaste riskivabale juurdepääsule haridusele;
9. kutsub Euroopa välisteenistust üles suurendama naiste kui rahuvahendajate rolli, julgustama naisi osalema juhtimises ja otsuste tegemises ning seadma need ülesanded ELi üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia ja poliitiliste dialoogide keskmesse, eelkõige seoses konfliktide ennetamise ning inimõiguste ja demokraatlike reformide edendamisega konfliktijärgses ülesehituses;
10. väljendab muret rändajate, pagulaste ja varjupaigataotlejate, eriti naiste ja laste, ning tõrjutud rühmadesse kuuluvate isikute haavatava olukorra pärast ning nõuab nõuetekohaste, ohutute ja seaduslike rändekanalite kiiret väljatöötamist, võttes nende kaitse tagamiseks kõiki vajalikke meetmeid, nagu juurdepääsu tagamine õigusnõustamisele, psühholoogilisele toele, ohututele kohtadele naiste ja laste jaoks

ning seksuaal- ja reproduktiivtervisele ning seonduvatele õigustele, sealhulgas ohutule abordile ja muudele tervishoiuteenustele; rõhutab, et perekonna taasühinemise menetlused peavad pakkuma ELis oma perekonnaga ühinevatele naistele ja tütarlastele individuaalseid õigusi, tagamaks, et nad ei pea tervishoiule, haridusele või tööle juurdepääsul sõltuma võibolla kuritarvituslikust suhtest meessoost pereliikmega;

11. kutsub ELi üles toetama kõiki naiste ühendusi, mis töötavad iga päev selle nimel, et toetada humanitaarkriisides ja konfliktides olevaid naisi;
12. mõistab hukka naiste- ja tütarlastevastase vägivalla ning soolise vägivalla kõik vormid, sealhulgas inimkaubanduse, sundabielud, aukuriteod, naiste suguelundite moonutamise ning seksuaalvägivalla kasutamise sõjarelvana; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles ratifitseerima kogu Istanbuli konventsiooni – mis on esimene õiguslikult siduv rahvusvaheline õigusakt, millega püütakse ennetada naistevastast vägivalda ja selle vastu võidelda –, et tagada ELi sise- ja välistegevuse sidusus selles valdkonnas; rõhutab, et usulised, kultuurilised või traditsioonilised erinevused või mis tahes muud olud ei saa mingil viisil õigustada diskrimineerimist ega mis tahes vormis vägivalda; kutsub ELi üles rakendama aktiivselt ja tulemuslikult naiste- ja tütarlastevastase vägivalla ning soolise vägivalla kõigi vormide ennetamise ja nende vastu võitlemise poliitikameetmeid;
13. rõhutab, et üks naiste majandusliku mõjuvõimu suurendamise takistusi on naistevastane vägivald, eriti seksuaalne ahistamine ja seksism, mida kogevad paljud naised oma töökohal;
14. mõistab hukka asjaolu, et mõningates kolmandates riikides on täiskasvanute ja alaealiste vahelised abielud seaduslikud;
15. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles lahendama inimkaubanduse probleemi tulemuslikult ja tõhusalt; märgib, et uuringute kohaselt on enamik inimkaubanduse ohvreid naised, keda sunnitakse Euroopasse saabumise järel tegelema prostitutsiooniga;
16. rõhutab, et kättesaadavad tervishoiuteenused ning seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste üldine austamine ja nendele juurdepääs aitavad parandada sünnituseelset hooldust ja suutlikkust vältida suure riskiga sünnitusi, mis vähendab väikelaste ja laste suremust; juhib tähelepanu asjaolule, et pereplaneerimine, naiste asjakohaste hügieenitoodete, emade, sünnituseelsete ja vastsündinute tervishoiuteenuste ning ohutu aborti teenuste kättesaadavus on olulised tegurid naiste elu päästmisel ning aitavad hoida ära suure riskiga sünnitusi ja vähendada väikelaste ja laste suremust;
17. mõistab hukka ja lükkab tagasi õigusnormid ja valitsuse surve, millega kehtestatakse põhjendamatuid piiranguid väljendusvabadusele, eriti naiste ning muude diskrimineeritavate soorühmade puhul;
18. peab vastuvõetamatuks, et endiselt jätkub ideoloogiline võitlus naiste ja tütarlaste keha üle, eelkõige seoses nende seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õigustega; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid tunnistaksid naiste ja tütarlaste võõrandamatut õigust kehalisele puutumatusele ja iseseisvale otsuste tegemisele, ning mõistab hukka naiste seksuaal- ja reproduktiivtervisega seonduvate õiguste sagedase rikkumise, sealhulgas pereplaneerimise teenuste, rasestumisvastaste vahendite ning ohutu ja seadusliku aborti

teenuste kättesaadavuse võimaldamisest keeldumise;

19. mõistab kindlalt hukka USA üldise vaikimisseaduse uuesti kehtestamise ja selle kohaldamisala laiendamise ning selle mõju naiste ja tütarlaste üldisele tervishoiule ja õigustele, sealhulgas seksuaalharidusele ning ohutule ja seaduslikule abordile; kordab oma üleskutset ELile ja selle liikmesriikidele, et nad täidaksid USA põhjustatud rahaliste vahendite puudujäägi seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste valdkonnas, eelkõige konkreetselt pereplaneerimisele ning ohutule ja seaduslikule abordile juurdepääsu tagamiseks ette nähtud rahastamise kaudu, kasutades nii riiklikke kui ka ELi arengu rahastamise vahendeid;
20. mõistab hukka LGBTI-inimeste diskrimineerimise ja nendevastase vägivalla kõik vormid, eriti homoseksuaalsuse kriminaliseerimise mõningates kolmandates riikides; kutsub Euroopa välisteenistust üles suurendama ja edendama üldist teadlikkust LGBTI-inimeste õigustest ELi välistegevuse kaudu, et lõpetada diskrimineerimine, millega nad iga päev kokku puutuvad;
21. rõhutab, et soostereotüübid on üks peamistest naiste õiguste rikkumise ning meeste ja naiste vahelise ebavõrdsuse põhjustest, ning kutsub seetõttu liikmesriike üles viima ellu uusi avalikke teavituskampaaniaid, et võidelda naistevastase vägivalla, seksuaalrännakute, küberkiusamise ja soostereotüüpide vastu; rõhutab, kui tähtis on kaasata nendesse kampaaniatesse mehi ja poisse nii sihtrühmana kui ka muutuste elluviijatena;
22. juhib tähelepanu asjaolule, et vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate inimeste osakaal on naiste hulgas suurem, ja palub komisjonil suurendada jõupingutusi, et rakendada oma arengupoliitikas vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise meetmeid.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	6.11.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 14 -: 7 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Maria Arena, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Arne Gericke, Mary Honeyball, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Angelika Niebler, Marijana Petir, Terry Reintke, Michaela Šojdrová, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Kostadinka Kuneva, Edouard Martin, Jordi Solé, Marc Tarabella, Mylène Troszczynski, Julie Ward
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Ulrike Müller, Gabriele Preuß

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

14	+
ALDE	Ulrike Müller
GUE/NGL	Malin Björk, Kostadinka Kuneva
PPE	Anna Maria Corazza Bildt
S&D	Maria Arena, Vilija Blinkevičiūtė, Mary Honeyball, Edouard Martin, Gabriele Preuß, Marc Tarabella, Julie Ward
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Terry Reintke, Jordi Solé

7	–
ECR	Arne Gericke, Jana Žitňanská, Mylène Troszczynski, Angelika Niebler, Marijana Petir, Michaela Šojdrová, Anna Záborská

1	0
PPE	Agnieszka Kozłowska-Rajewicz

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	13.11.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 43 -: 1 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Victor Boștinaru, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Andi Cristea, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Tunne Kelam, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, Alex Mayer, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Tonino Picula, Julia Pitera, Jozo Radoš, Michel Reimon, Jordi Solé, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Elena Valenciano
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Ana Gomes, Urmas Paet, Soraya Post, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Željana Zovko
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Ignazio Corrao, Liliana Rodrigues, Renate Weber

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

43	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Iveta Grigule-Pēterse, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Ivo Vajgl, Renate Weber
ECR	Charles Tannock
EFDD	Ignazio Corrao
GUE/NGL	Marie-Christine Vergiat
PPE	Michèle Alliot-Marie, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Tunne Kelam, Eduard Kukan, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Ramona Nicole Mănescu, Alojz Peterle, Julia Pitera, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Traian Ungureanu, Željana Zovko, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica
S&D	Victor Boştinaru, Andi Cristea, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Ana Gomes, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Tonino Picula, Soraya Post, Liliana Rodrigues, Elena Valenciano
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Barbara Lochbihler, Michel Reimon, Jordi Solé

1	–
NI	Janusz Korwin-Mikke

3	0
EFDD	James Carver
GUE/NGL	Sabine Lösing, Miguel Urbán Crespo

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu